

~~வினாக்கள் விடைகள்~~
வினாக்கள்...
25/5/94

முஸ்லீம் மாகாணத்தில் இருந்து தென்கிழக்கு வரை.....

ஓயிர்ச்சியாத்

தீர்மு

முயற்சிகளும்

நலிந்திசெல்லும்

ஆஸ்வீம்களின்

ஒரைசூக்கரலும்

M M அப்குர் றஹ்மான், Bsc. Eng. (Hons)

சமூக மதிப்பீட்டுக்கான நிறுவனம்

(INSTITUTION FOR SOCIAL ASSESSMENT)

காத்தான்குடி 14 FEB 1998

முஸ்லிம் மாகாணத்தில் இருந்து

தென்கிழக்கு வரை.....

இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு முயற்சீகளும்
நலிந்துசிசல்வும் முஸ்லிம்களின் உரிமைக்குரலும்
1.0 அறிமுகம்

“தியாகங்களுக்கும் மரணங்களுக்கும் பலனில்லையெனில் வாழ்விற்கே
அர்த்தமில்லை”

அரசின் அதிகாரப் பரவலாக்கல் யோசனைகளுக்குப்பின் எழுந்துள்ள சிக்கலான அரசியல் குழுநிலைகளின்கீழ், தீர்க்கமான-நியாயமான முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியவர்களாக இலங்கைவாழ் மக்கள் உள்ளனர். விசேஷமாக வடகிழக்கு முஸ்லிம்கள் இதுகுறித்து சிந்திக்கவேண்டிய முக்கிய வரலாற்றுக் காலத்தில் உள்ளனர். பல்லாபிரக்கணக்காணோரின் உயிரிழப்பிற்கும் நீண்டகால யுத்தத்துக்குப் பிறகும் ஏற்படும் தீவு நியாயமானதாகவும் அதேவேளையில் நிலைத்து நிற்கக்கூடியதாகவும் இருப்பது அவசியம். இந்நிலையில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் (முகா.) பிரகடனம்செய்துள்ள தென்கிழக்கு மாகாணம் எனும் கோட்பாடு பற்றியும்-பொதுவாக முகாவின் அரசியல் சாணக்கியம், நம்பகத்தன்மை பற்றியும் ஆராய்வது எம் அனைவர்களுமீதும் கடமையாகின்றது.

1.1 முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தோற்றமும் சாதனைகளும்

முதன்முறையாக இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் இரண்டாவது சிறுபான்மை வினான முஸ்லிம்களின் அரசியலை நிறுவனமயப்படுத்தி ஒரு தனியானதும் - சுயாதீனமானதுமான அரசியல் அணியாக ஒன்றுபடுத்தலாம்; இந்நாட்டின் தேசிய அரசியல் நிரோட்டத்தில் ஏற்படும் முக்கிய நிகழ்வுகள் - தீர்மானங்களில் எல்லாம் முஸ்லிம்களின் இந்த அணி செல்வாக்குச் செலுத்தலாம் என்பதையெல்லாம் செயல்முறையாக நிருபித்துக் காட்டியது முகா. வே எனின் அது மிகையாகாது. எனின்துகொண்டிருக்கும் இந்நாட்டின் இனப்பிரச்சினையில் வடகிழக்கு முஸ்லிம்களைக் கோடிட்டுக்காட்டி, அவர்களுக்கேயுபிய

தனித்துவமான கலாசாரம், கல்வி, பொருளாதார வளங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவெப்பதற்கான புதிய அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளும் திருத்தங்களும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதை உரத்துச்சொல்லியதும் மு.கா. வேயாகும்.

மேலும், பேரினவாதிகளின் அடிவருடிகளாக இருந்துகொண்டு சமூகத்தின் ஏகபோக பிரதிநிதிகளாகத் தம்மை அமைத்துக்கொண்ட மூஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளிடமிருந்து இந்தச் சமூகத்தின் பிரதிநிதித்துவத்தை மிட்டெடுத்தமை, மூஸ்லிம்களின் அபிலாசைகளை அரசியல் மயப்படுத்தியமை, இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் எனும் பெயரில் இந்நாட்டில் இந்திய மேலாண்மைவாதம் தலைகாட்டிய வேளையில் மூடிமறைக்கப்பட முயற்சிக்கப்பட்ட இனப்பிரச்சினையின் உண்மையான பரிமாணத்தை வெளிக்கொண்டதுமை அதிலும் குறிப்பாக அக்காலங்களில் மூஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளினால் பாரம்பரியமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பவாத அரசியலில் இருந்தும் மறுபுறத்தே 1985 ற்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதிகளில் குறிப்பாக கிழக்கு மூஸ்லிம் இளைஞர்கள் மத்தியில் தலைகாட்ட எத்தனித்துக் கொண்டிருந்த தீவிரப்போக்கில் இருந்தும் மூஸ்லிம் சமூகத்தைக் காப்பர்றியமை, இப்போராட்டத்தில் இல்லாமிய அரசியல் எனும் கொள்கையை முன்னிறுத்தியமை என்பனவும் மு.கா. வினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களும்- சாதனைகளுமோயாகும்.

மறுபுறத்தே, 1994 ஆம் ஆண்டைய ஆட்சிமாற்றத்தின் பின் மு.கா.வுக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமான அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி எந்தவொரு சமூகமும் பெருமைப்படும் விதத்தில் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவியமையும், ஓலுவினில் ஒரு துறைமுகத்தை அமைக்கும் யோசனையை முன்வைத்து தேசிய அங்கீராத்தை வென்றெடுத்தமையும் அதன் சாதனைகளாகக் கருதப்பட முடியும்.

1.2 மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் அரசியல் அதிகார வளர்ச்சியும் உரிமைக்குரலும்

இருந்த போதிலும் மிகச் சமீப காலத்தில் காங்கிரஸின் அரசியல் போக்கில், குறிப்பாக சிறுபான்மையினரான மூஸ்லிம்களின் பிரதிநிதி என்ற வகையில் அதன் உரிமைகள் தொடர்பான விடயங்களில் சில மாற்றங்கள் தெரிவதை பொதுவாக அவதானிக்கும் ஒருவர் உணர்கூடியதாக உள்ளது. காங்கிரஸின் அரசியல் வளர்ச்சி மிகச் சடுதியானது. பத்து வருடங்களில் அதன் அரசியல் அந்தஸ்து, அங்கீராம் பெறாத அரசியல் இயக்கம் எனும் நிலையில் இருந்து அரசின் பங்காளிகள் எனும் நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளது. 1988 மாகாணசபைத் தேர்தலில் பங்குபற்றி, வட-கிழக்கு மாகாணசபையின் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக மாறி, 1989 பொதுத் தேர்தலில் நான்கு ஆசனங்களை வென்ற அரசியல் கட்சியாக தேசிய அரசியல் நீரோட்டத்தில் கலந்தது. மீண்டும் 1994 பொதுத் தேர்தலில் 07 ஆசனங்களை

வென்று, அந்த அரசியல் குழுநிலையில் எந்தப் பெரும்பான்மை அரசியல்கட்சி ஆட்சிபில் அமர வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கக் கூடியிருப்பது, தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கட்சியாக மாறி, ஓர் அமைச்சர் பதவியையும், இரு பிரதி அமைச்சர்ப் பதவிகளையும் குழுக்களின் பிரதித் தலைவர் எனும் பதவியையும் பெற்று அது அரசின் முக்கிய பங்காளியாகக் காட்சியளிக்கிறது. ஆனால் இவ்வதை அரசியல் அதிகார வளர்ச்சியுடன் அதன் சிறுபான்மை மூஸ்லிம்களுக்கான உரிமைக்குரலும் உறுதியடைந்துள்ளதா? என்ற நியாயமான கேள்வியும் எம்முன் எழுகிறது.

1980 களின் பின் அப் பகுதிகளில் சில மூஸ்லிம் புத்திஜீவிகளினால் முன்வைக்கப்பட்ட வடகிழக்கிலூள்ள சகல மூஸ்லிம் பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கிய மூஸ்லிம் தனி மாகாணசபை எனும் கோச்தையே மு.கா. வும் தனது கோரிக்கையாக முன்வைத்து வடகிழக்கு மூஸ்லிம்கள் மத்தியில் தன்னை ஓர் அரசியல் பிரதிநிதியாக அறிமுகப்படுத்தி அங்கீராத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது.

1985 இல் கல்முனையில் கூட்டப்பட்ட அனைத்துக் கட்சி மூஸ்லிம் பிரமுகர்களின் மகாநாட்டிலும் வடகிழக்கு மாகாண மூஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பையும் - தனித்துவத்தையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடாக இம் மூஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கையே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மு.கா. வின் சகல பிரசார சாதனங்களும் இச்சிந்தனையை முன்வைத்தே மக்கள் ஆதரவைத் தேடிப் பிரச்சாரம் செய்தன.

காங்கிரஸின் பிரச்சார கூட்டங்களிலும் அக்கட்சியின் தலைவர்கள் உட்பட உயர்மட்ட தலைவர்கள் அனைவரும் மூஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கையையே முழங்கினர். இங்கு தனி மாகாணம் எனும் போது அது அம்பாறை மாவட்டத்தின் அம்பாறைத் தேர்தல் தொகுதி நெங்கலாக கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில் தொகுதிகளுடன் மட்டக்களப்பு, திருமலை, மன்னார் மாவட்டங்களிலுள்ள மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை பிரதேசங்களான காத்தான்குடி, ஏற்காவுர், ஒட்டபாவடி, வாழைச்சேனை, கிண்ணனியா, மூதூர், தோப்புர், தம்பலகாமம், எருக்கல்லிட்டி முதலனவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகவே இருக்க வேண்டும் என்றும் இதில் எவ்வித விட்டுக்கொடுப்புக்கும் இடமில்லை என்றும் அப்போது கூறப்பட்டது. பாதுகாப்பின்மையாலும்- அரசியல் தலைமைத்துவம் இன்மையாலும் நொந்து போயிருந்த கிழக்கில்லை மூஸ்லிம்களும் இக்கோரிக்கையால் கவரப்பட்டு தமது முழு அளவிலான ஆதரவை வழங்கினார்கள்.

பின்னர் 1987 இல் ஏற்பட்ட இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் அது மூஸ்லிம்களுக்கு எவ்விதமான அரசியலமைப்பு உத்தரவாதத்தையும் அளிக்காததினால் மு.கா. அதனை முற்றாக நிராகரித்தது. அத்துடன் அன்று ஆட்சிப்பீட்டத்திலிருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி மூஸ்லிம் அரசியல் வாதிகளையும் முதுகெலும்பற்றவர்கள் எனவும், மு.கா. தூற்றியது.

இருந்தபோதிலும் எந்த இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை மூஸ்லிம்களுக்குப் பாதகமானதென மு.கா. நிராகரித்ததோ அதே ஒப்பந்தத்தின் கீழ் நடாத்தப்பட்ட வடகிழக்கு

மாகாணசபைத் தேர்தலில் பங்குபற்றுவதென அன்று நிலவிய சில மர்மமான குழ்நிலைகளின் கீழ் முடிவெடுத்தது. பின்னர் 1989 இல் நடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலைத் தொடர்ந்த ஆட்சிக் காலப்பகுதியில் மூஸ்லிம் தனிமாகாண சபை என்ற கோசத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட அமுத்தம் குறைவடைந்து மூஸ்லிம்களின் அபிளாசைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நிபந்தனைகளுடனான வடக்கு கிழக்கு இணைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் எனும் ஒரு மிகப்பொதுவான - தெளிவற்ற முற்றாக வரையறுக்கப்படாத கருத்து காங்கிரசினால் முன்வைக்கப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியில் பிரேமதாசா அரசுடன் மு.கா. கொண்டிருந்த நல்லுறவும், விடுதலைப் புவிகள் கொண்டிருந்த இணக்கமும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

இவற்றை விட பொதுசன ஜக்ஸிய முன்னணி (P.A) அரசில் காங்கிரஸ் இடம்பெற்ற பின்னர் வடக்கிழக்கு இனப்பிரச்சினைக்கான தீவு காணப்படுகின்றபோது மூஸ்லிம்களுக்கான தீவு ஏற்பாடு பற்றிய மு.கா. வின் நிலைப்பாட்டில் மூன்றாவது திருப்பழும் ஏற்பட்டது. அதை முஸ்லிம்களுக்கான நிர்வாக அலகு ஒன்றே எமது கோரிக்கை என காங்கிரசின் தலைமை கூறத் தொடங்கியது. 1995 இல் P.A அரசாங்கத்தின் தீவுப்பொதி அறிமுகமான காலப்பகுதியிலேயே மு.கா.வின் இப்புதிய கொள்கைமாற்றமும் ஏற்பட்டதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு மு.கா. பாவித்த நிர்வாக அலகு எனும் பதப்பிரயோகத்தையிட்டு நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

மூஸ்லிம் தனிமாகாணசபை என்பதற்கும் மூஸ்லிம் நிர்வாக அலகு என்பதற்குமிடையில் வித்தியாசமென்ன?

நிர்வாக அலகு என்பது தன்னாட்சி அதிகாரம் எதுவுமின்றி வெறுமனே நிர்வாகத்திற்கு மாத்திரமானதா?

அப்படியாயின் அதன் அதிகார வரம்புகள் யாதுர் அதன் பெளதீக் எல்லைகள் எலை அதற்கு மேலாக தனிமாகாண கோரிக்கை ஏற்றதாழ பத்து வருடாகால இடைவெளிகளில் நிர்வாக அலகுக் கோரிக்கையாகத் தேங்கு நலிவடைவதற்கு எதுவாயிருந்த காரணங்கள் அல்லது நிர்ப்பந்தங்கள் யாவோ? எனும் கேள்விகள் குறித்த ஆராய்வது அவசியமாகின்றது.

2.0 ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரசின் புதிய பிரேரணை மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை தென்கிழக்குப் பிராந்தியம்

இவ்வாறான குழ்நிலைகளின் கீழ் மு.கா. (1996இன் நடுப்பகுதியிலிருந்து) தற்போது பிரேரித்திருக்கும் தென்கிழக்குப் பிராந்தியம் எனும் யோசனை பற்றிய செய்திகளை மெதுவாகக் கசிய விட ஆரம்பித்தது.

எனினும் இவ்யோசனைகளை நேரடியாக மக்கள்முன் வைக்காமலும், அதேவேளை தனது கட்சியின் நிறைவேற்றுக்குழு அங்கத்தவர்களையோ பாதிக்கப்பட்ப்போகும் மக்களின்

பிரதிநிதிகளாகக் கட்சியில் அங்கம்வகிக்கும் ஏனைய உறுப்பினர்களையோ கலந்தாலோ சிக்காமலும் இவ் யோசனைகளைப்பற்றிய செய்திகளை கசிய விடுவதன் மூலமும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியுடன் தெளிவற்றதும், முற்றிலும் வரையறுக்கப்படாததுமான உடன்படிக்கை ஒன்றில் இரகசியமாகக் கையொப்பமிட்டும், மக்களின் மனோநிலையை ஆழம்பார்க்கும் வகையில் நன்றாகத் திட்டமிடப்பட்ட அரசியல் ஓரங்க நாடகம் ஒன்றையும் மு.கா.வின் தலைமைத்துவம் மேடையேற்றியது. ஏத்தாழ 06 மாதங்கள் நடாத்தப்பட்ட மேற்படி ஆழம்பார்க்கும் - திரைமறைவு நாடகத்துக்குப் பின் சென்ற மாதம் நடைபெற்ற 15வது பேராளர் மாநாட்டில் “தென்கிழக்குப் பிராந்தியம் மூன்று சமூகங்களினதும் ஒற்றுமைக்கான முன்மாதிரிப் பூமி” எனும் நீண்ட தலையங்கத்தைக் கொண்ட-ஆழினும் சுருக்கமானவையும் - தெளிவற்றவையும் - முன்னுக்குப்பின் முரணானவையுமான நியாயங்களையும், விளக்கங்களையும் கொண்ட பிரசரம் ஒன்றை வெளியிட்டு தனது கொள்கை நிலைப்பாட்டை முன்வைத்துள்ளது. இப்பிரசரத்தின் அடிப்படையில் பிரதான யோசனையாக அமைந்தது மூஸ்லிம் பெரும்பான்மை தென்கிழக்குப் பிராந்தியம் ஒன்றை உருவாக்குதலே. அப்பிராந்தியம், அம்பாறை மாவட்டத்தின் பழைய தேர்தல் தொகுதிகளான கல்முனை, சம்மாந் துறை, பொதுதுவில் தொகுதிகளை இணைப்பதனுடாக ஏற்படுத்தப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

2.1 மட்டக்களப்பு , திருகோணமலை மாவட்ட மூஸ்லிம்களின் நிலை

பிரதான யோசனையான மேற்படி தென்கிழக்குப் பிராந்தியம் தவிர மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்ட மூஸ்லிம்களையிட்டு புதிய கிழக்கு மாகாணம் எனும் கோரிக்கையை முன்வைப்பதாகவும் மேற்படி பிரசரத்தின் ஒரு பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய கிழக்கு மாகாணம் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களைக் கொண்டு அமைக்கப்படுவதாகும். ஆனாலும் வடக்குடன் தற்காலிகமாக மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை பிராந்தியங்களை இணைக்க மு.கா. ஒத்துக் கொள்வதாக பிரசரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இன்னொரு பகுதியில் இணைப்பிற்கு மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மக்களின் விருப்புவாக்கு பெறப்படவேண்டும் என்றும் முன்னுக்குப் பின் முரணான வகையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே உண்மையாக திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மூஸ்லிம்கள் தொடர்பாக மூஸ்லிம் காங்கிரசிடம் நிலையான ஒரு நிலைப்பாடு இல்லையா எனச் சந்தேகிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. புத்திசுவாதீனமுடைய எந்த மனிதனும் தான் கோருவது ஒன்று, அதைவிடக் குறைவானதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என ஒரே நேரத்தில் கூறுமாட்டான்.

கோரிக்கை என்பது - எது தனக்குத் தேவையோ அதைக் கேட்பது; அதனை விட்டு விட்டு நாம் வடக்குடன் திருமலை, மட்டக்களப்பை இணைப்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் அதே நேரம் புதிய கிழக்கு மாகாணம் என்பதைக் கோருகிறோம் என ஒரே நேரத்தில் கேட்பது “பிரியாணி இருந்தால் தாங்கம்மா. ஆனாலும் கஞ்சி தந்தாலும் போதுமம்மா” என்று இராப்பிச்சை கோருவதற்குச் சமமானதாகும். ஆனால் மூஸ்லிம்களுக்கு யாரும் உரிமைப் பிச்சை போட வேண்டிய அவசியமோ அல்லது மூஸ்லிம் சமூகம் சார்பாக யாரும் உரிமைப் பிச்சை கேட்க வேண்டிய அவசியமோ இல்லையென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறான தீர்வு யோசனைக்கு மு.கா. சொல்லும் நியாயங்கள் அத்தனை தெளிவானவையாகவோ, தர்க்கரீதியானதாகவோ தெரியவில்லை. முதற்கண் கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில் தேர்தல் தொகுதிகளை இணைத்து பிராந்திய சபையொன்று உருவாக்குதல் எனும் யோசனை மட்டுமே இப்பிரிகரத்தில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மட்டக்களப்பு, திருமலை மூஸ்லிம்கள் தொடர்பான விடயம் அத்தனை தெளிவானதாக இல்லை.

அதாவது உண்மையில் மு.கா. மட்டக்களப்பு, திருமலை மூஸ்லிம்கள் சார்பாகக் கோருவதென்ன?

இவ்விரு மாவட்டங்களையும் வடக்குடன் இணைப்பது தொடர்பான சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்பட வேண்டும் என்று அது கோருகிறதா?

அப்படியாயின் ஆதரவாக கூடுதல் வாக்குகள் கிடைத்தால் மு.கா.வின் நிலைப்பாடு என்னவாக இருக்கும்?

அச்குழிநிலையில் தற்போதைய கிழக்கு மாகாணத்தில் 33% ஆகவிருக்கும் மூஸ்லிம்கள் இரவோடிரவாக 12.2% ஆக மாற்றப்படும் போது அவர்களுக்கு எவ்வகையான பாதுகாப்பை மு.கா. உறுதிப்படுத்துகிறது?

அல்லது திருமலை, மட்டு மாவட்டங்கள் இணைந்த புதிய கிழக்கு மாகாணத்தை மட்டுமே அது கோரிந்திருதா? என்பவை போன்ற கேள்விகளை அப்பிரிகரம் தெளிவுபடுத்துவதாக இல்லை. ஒருநிதமான மழுப்பல் பாணியிலேயே மட்டு, திருமலை மூஸ்லிம்கள் பற்றிய விவகாரம் கையாளப்பட்டுள்ளது. தற்காலிக மட்டு, திருமலை - வடக்கு இணைப்பிற்கு தாம் ஒத்துக்கொண்டுள்ளதாகக் கூறும் அதேவேளை அதைவிடக் கூடியதைத் தாம் கோரியதாகக் கூறுவது தங்களது இயலாத்தன்மையை மறைக்க எடுக்கப்படும் மூஸ்லிம் பொதுமக்கள் காதில் பூச்சுக்கும் அரசியல் வங்குரோத்துத்தனமாகும். இதைவிட தற்போது தற்காலிக இணைப்பு - பின்னர் வாக்கெடுப்பு என்றைய அரசியலில் வெறும் சுத்தமாத்துக்கள் என்பதையும் இணைத்தால் இணைத்துதான் பின்னர் பிரிக்கக் கோரினால் இரத்தக்களரியே ஏற்படும் என்பதும் பொதுமக்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.]

இப்பிரிகரத்தின் 28 ஆம் பக்கத்தில் இருந்து 31 ஆம் பக்கம் வரை பல நகைச்கவைத் துணுக்குகள் காணப்படுகின்றன. தலைவர் தனது முன்னுரையில் குறிப்பிடுகின்றார் : வடக்கு கிழக்கு பிராந்தியத்திலுள்ள மூஸ்லிம் பிரதேசங்கள் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய நிலத் தொடர்பற் ற் ஓர் அமைப்பு தத்துவார்த்த ரிதியானது. தற்போது மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் தத்துவார்த்த அரசியலிலிருந்து யதார்த்தவாத அரசியலுக்கு வளர்ந்துள்ளது. எனவே தென்கிழக்கு பிராந்திய சபைதான் யதார்த்தமானது என்று . அதாவது நிலத் தொடர்பற் ற் மூஸ்லிம் மாகாணசபை யதார்த்தமற்றாகையால் மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் அதைக் கைவிட்டு விட்டமையை சுற்றிவளைத்தல்லவா கூறுகிறார். ஆனால் 23 ஆம் பக்கத்தில் இதற்கு முற்றிலும் மாற்றமாக “வடக்கு கிழக்கு வாழ் மூஸ்லிம்களும் மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் வலியுறுத்தும் மூஸ்லிம் மாகாணக்கோரிக்கையும்” என்று ஏதோ காங்கிரஸ் தற்போதும் மூஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கையில் இருப்பது போல் தோன்றச் செய்யும் நோக்குடன் தலையங்கம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும் அதே பக்கம் 2 ஆம் பந்தியில் மூஸ்லிம்களுக்கான தீவாக மூஸ்லிம் பிரதேசங்கள் அனைத்தையும் அடக்கிய மூஸ்லிம் மாகாணமே மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் நிலைப்பாடாகும் என மிகப்பொதுவாக இந்நிலைப்பாடு தற்போதும் உள்ளதா அல்லது பழைய நிலைப்பாடா எனத் தெரியாத வகையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தின் சோனகத் தெருவையும் கூட இம்மூஸ்லிம் மாகாணத்துடன் இணைக்கும் கவர்ச்சியும், பாசாங்கும் உணர்ச்சியும் நிறைந்த புதியதொரு நிலைப்பாடும் அது தற்போதும் உள்ளதா; இல்லை முன்னையதா எனத் தெரியாத வகையில் மொழியப்பட்டுள்ளது. திடீரென இவை யாவற்றுக்கும் மாறாக 30 ஆம் பக்கம் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் முன்னைவத்த மூஸ்லிம் மாகாணக் கோரிக்கை என திடீர் பல்டி அடிக்கப்பட்டு மூஸ்லிம் மாகாணக்கோரிக்கை இறந்த காலத்திற்கு மாற்றப்படுகிறது.

இரண்டே இரண்டு பக்க இடைவெளிக் குள் இத்தனை குத்துக் கரணங்களும், சுத்துமாத்துக்களும் இருப்பதானது ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் வட கிழக்கு மூஸ்லிம்களை - அதிலும் விசேடமாக மட்டு , திருமலை மூஸ்லிம்களை இனப்பிரிச்சினைத் தீர்வு விடயத்தில் எமாற்ற முயற்சிக்கின்றதோ என எண்ண வைக்கின்றது. (கய புராணங்களும், தங்கள் வாதத்தினை மட்டும் நியாயப்படுத்தத்தும் புள்ளி விபரங்களும், விடயதானத்துடன் தொடர்பில்லாத விடயங்களும் எல்லாவற்றிலும் மேலாக முன்னுக்குப் பின் முரணான நியாயங்களும். தவறுகளும் நிறைந்த இப்பிரிகரத்தை விமர்சிப்பது எமது நோக்கமல்ல. அவ்வாறாயின், அதைப்போல பலமடங்கு பருமன் கொண்ட புத்தகம் ஒன்றை எழுத முடியும். அதை விட தீர்வு விடயத்தில் மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் நழுவுல் வாதப் போக்கிலிருந்து ஏதாவதொரு அதிகாரபூர்வமான கருத்து வெளிப்பாட்டைப்

பெறுவதற்காகவே நாம் அப்பிரகரத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறோம்.)

2.2 முன்வைக்கப்படும் நியாயங்கள்

தலைவர் அவர்கள் தமது முன்னுரையில் இவ்வாறான தீர்வுகளுக்குச் சொல்லும் நியாயங்கள் பின்வருமாறு அமைகின்றன:

1-இலங்கை முஸ்லிம்கள் அனைவருக்குமான ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்பாடாய் அமையக்கூடியதாக ஏதாவது ஒரு பிரதேசத்தில் தனியான சயாதீனமான நிர்வாக அமைப்பொன்று அவசியமாகும்.

2-வாசிமூக்கிலுள்ள அனைத்து முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பிராந்தியங்களையும் உள்ளடக்கிய முஸ்லிம் மாகாணம் யதார்த்தமற்றது. தென்கிழக்குப் பிராந்திய சபையே யதார்த்தமானது. 3-ஒரேநாடு, ஒரே மக்கள் எனும் கோசத்துக்கமைய மக்களை முற்றாக பிராந்திய ரீதியில் பிரத்துவிடாது ஒரளவு சனத்தொகையை சிறுபான்மையாக ஏனைய பிராந்தியத்துக்குள் விட்டு வைத்தல் - அதனடிப்படையில் மட்டக்கள்பு, திருமலை, யாழ்ப்பாண் முஸ்லிம்களும் சிறுபான்மையினராக விடப்படுகின்றனர்.

4-உத்தேச அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்தில் உள்ளடி பிராந்திய சபைகளின் முதலமைச்சர்கள் கூடிப்பேசும் மாநாடு ஒன்று அமைக்கப்படும் பட்சத்தில் முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைபற்றி பேசுவதற்கு ஒரு முஸ்லிம் பிராந்தியமும் ஒரு முஸ்லிம் முதலமைச்சரும் வேண்டப்படுகின்றமை.

5-உணர்வுகளுக்குத் தனி போடாத அரசியலை நடாத்துவதற்கு மு.கா. விரும்புவதும் மூன்று சமூகங்களினதும் ஒற்றுமைக்கான முன்மாதிரிப் பூமியான்றை ஏற்படுத்தி நிர்வாகம் செய்வதற்கு மு.கா. ஆசையும், ஆர்வமும் கொண்டிருப்பதும்.

இவ்வாறான நியாயங்களை விவாதிப்பதற்கு முன்னர் இத்தகைய தீர்வு முழுமிகியைன்றின் தாக்கங்களும், விளைவுகளும் எவ்வாறு அமையும் என்று நாம் ஆராய்வோம்.

3.0 இத்தீர்வுயோசனையின் தாக்கங்களும், விளைவுகளும்

இலங்கை முஸ்லிம்கள் அனைவருக்கும் விமோசனம் அளிக்கக் கூடியது என தத்துவார்த்த அரசியலிலிருந்து யதார்த்தவாத அரசியலுக்கு முதிர்ச்சி பெற்றுள்ளதனை மு.கா. பிரச்சாரப்படுத்தாமலேயே இவ்யோசனையை வாசிக்கும் வட-கிழக்கின் அம்பாறை மாவட்டத்திற்கு வெளியே வாழும் எந்தவொரு புத்திக்வாதீனமுள்ள முஸ்லிமும் அவனது எதிர்கால நிலைமை பற்றி அச்சமும், திடுக்கமும் அடைவான் என்பதில் எதுவித

சந்தேகமும் இல்லை. மு.கா. தனது முஸ்லிம் மக்களுக்கான தீர்வு நிலைப்பாட்டில் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நான்காவது மாற்றத்தினால் அல்லது தடுமாற்றத்தினால் தாங்கள் நிரந்தர அரசியல் அநாதைகளாக விடப்பட்டு விடுவோம் எனும் நியாயமான அச்சமும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. வடக்கிலிருந்து இரு மணிநேர கால அவகாசத்துள் உடுத்த உடையுடன் 80,000 பேர் வெளியேற்றப்பட்ட காட்சிகளும், கிழக்கில் இறைவனைச் சிரம் பணிந்திருந்த பொழுதிலும், துயில் கொண்டிருந்த பொழுதிலும் நூற்றுக்கணக்கானோர் படுகொலை செய்யப்பட்ட கோராகிழவுகளும், விபரித்தால் கோபமும், மனக்கிலேசமும் மட்டுமே ஏற்படக் கூடிய ஏனைய பல சம்பவங்களும் அவர்களின் மனக்கண் முன் விரிவதை பம்மாத்து வார்த்தைகளும், பச்பு வியாக்கியானங்களும் கொண்ட ஒரிரு கடதாசிகளால் தடுத்துவிட முடியுமா?

எனினும் வெறும் உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் கொடுப்பதை விட்டுவிட்டு இவ் யோசனைகளையும் அதற்காக முன்வைக்கப்படும் நியாயங்களையும் பகுத்தினவைக் கொண்டும், வரலாற்றின் நியாயங்களைக் கொண்டும் மதிப்பீடு செய்வது ஒவ்வொரு முஸ்லிமினதும் பினக்கில் சம்மந்தப்பட்டுள்ள ஏனைய ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும்.

3.1 முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தென்கிழக்கு பிராந்திய சபை அரசியல், அதிகார ரீதியிலான விளைவுகள்

01. ஏற்படுத்தப்படுவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள தெ.கி.பிராந்திய சபையானது 1982 இல் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனவினால் வழங்கப்பட்டு அனைத்து தமிழ் குழுக்களாலும் முற்றாக நிராகரிக்கப்பட்ட முன்னாள் அம்பாறை மாவட்ட அபிவிருத்தி சபையை விடவேப் சிறியதாகும். (அம்பாறை மாவட்ட அபிவிருத்தி சபையில் அம்பாறைத் தொகுதியும் இணைந்தே இருந்து முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய பூமியான அம்பாறையை சிங்களச் சூடியேற்றங்களுக்காக விட்டுக்கொடுப்பதற்கு மு.கா. வக்கு எந்தவித உரிமையும் கிடையாது.)

02. பாதிக்கப்பட்டவர்களை வடக்கிழக்கு வாழ் முஸ்லிம்களில் மூன்றிலொரு பங்கினாலே குறிப்பிட்ட தெ.கி. பிராந்திய எல்லைக்குள் வருகின்றனர். (ஆதாரம்-தலைவர் அஷ்ரப் அவர்களின் 02.09.97 அன்றைய ரூபவாஹினிப் பேட்டி) எனவே, இது வடக்கிழக்கு முஸ்லிம்களில் பெரும்பான்மையினரின் நலன்களைப் புரக்களித்து ஒரு சிறு தொகையினருக்கு மாத்திரமே நன்மையளிக்கக்கூடிய திட்டமாகும்.

03. இவ்வெல்லைக்கு அப்பாலுள்ள காத்தான்குடி, ஏறாவூர், வாழைச்சேனை, ஓட்டமாவடி, மூதூர், கிண்ணியா, தம்பலகாமம், தோப்புர், குச்சவெளி, முசலி, ஏருக்கலம்பிட்டி ஆகிய முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பிரதேச முஸ்லிம்கள் புலிக் கூட்டத்தின் மத்தியில்

தனித்துவிடப்பட்ட செம்மி ஆடுகளாக இரவோடிரவாக மாற்றப்படுகின்றனர்.

04. தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களினதும், இந்திய அமைதிப் படையினதும் கரங்களினால் கூட்டுப்படுகொலைக்குள்ளானவர்களும் , முழு இனத்தையே அழித்தொழிக்கும்(Ethnic Cleansing) நடவடிக்கைகளுக்கு உள்ளாக்கப் பட்டவர்களும் கூடுதலாக அம்பாறை மாவட்டத்துக்கு வெளியிலுள்ள மூஸ்லிம்களே. (ஆதாரம்- மேற்படி பிரசரத்தின் பின் இணைப்பாடுள்ள இன் அழிப்பு நடவடிக்கைகள் பற்றிய புள்ளிவிபரங்கள். பக்.48-54 மற்றும் பக்கம் 16-17) அவர்களை இவ்வாறு ஒரு நிச்சயமற்ற எதிர்காலத்தினுள் போதுமான பாதுகாப்புகளின்றி அரசின் பசுப்பு வார்த்தைகளை நம்பித் தள்ளிவிடுவது முற்றிலும் நியாயமற்றதும், முகா. தனது சொந்த மக்களுக்கே செய்யும் நம்பிக்கைத் துரோகமுமாகும்.

05. மாறாக அம்பாறைக்கு வெளியிடுள்ள மூஸ்லிம்களின் தியாகங்களே மூஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பற் நிலையை உலகுக்கு உணர்த்தி மூஸ்லிம்களுக்கானதோர் அரசியல் அமைப்பு உத்தரவாதத்துக்கான கோரிக்கையை நியாயப்படுத்தியவையும்- அதற்கான அங்கீராத்தை கொடுத்தவையுமாகும். அவ்வாறான தியாகங்களுக்கூடாகக் கிடைக்கும் பிராந்திய சபையை அம்பாறை மாவட்ட மூஸ்லிம்களுக்கு மட்டும் பெற்றுக் கொடுப்பது எந்த வகையிலும் நியாயப்படுத்த முடியாததாகும்.

06. வடகிழக்கு வாழ் மூஸ்லிம்கள் அனைவரும் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் எல்லா வகையிலும் ஒரே மாதிரியானவையே. எனவே அரைவாசிப் பேருக்கு ஒரு தீவு, மிகுதி அரைவாசிப் பேருக்கு மற்றுமோர் அரைகுறைத் தீவு என்பது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாததாகும். வடகிழக்கு வாழ் மூஸ்லிம்கள் அனைவரையும் திருப்தியப்படுத்தும் அதேவேளை அவர்களுக்கு போதியளவு அரசியல் மற்றும் பெளதீக் ரீதிமிலன பாதுகாப்பை வழங்கும் ஒரு தீவே நியாயமானது. அதுவே வேண்டப்படுவது.

07. இலங்கை மூஸ்லிம் சமூகம் கிழக்கு மூஸ்லிம்கள் என்றும், கிழக்குக்குவெளியே உள்ள (தெற்கு) மூஸ்லிம்கள் என்றும் பிரதேச வாதத்தாலும் ஏனைய சமூகப் - பொருளாதாரச் காரணிகளாலும் ஏற்கனவே ஒருவிதமான விரிவுக்கும்- பிளவிற்கும் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான மற்றுமொரு விரிவு அம்பாறை மாவட்ட மூஸ்லிம்கள்(தென்கிழக்குப் பிராந்திய மூஸ்லிம்கள்), அம்பாறைக்கு வெளியே உள்ள ஏனைய வடகிழக்கு மூஸ்லிம்கள் எனுமீதில் ஏற்பட இத்தீவு வழிசெய்துவிடும்பிரதேச ரீதியில் இவ்வாறான பிரிவு மூஸ்லிம் சமூகத்தினையே ஏற்படுத்தப்படுவது ஒரு மிகப்பெரிய பாவமும் சமூகத்தின் ஒற்றுமையைச் சீர்க்குலைக்கும் ஒரு சாபக்கேடுமாகும்.

08. உத்தேச வடகிழக்குப் பிராந்திய / புதிய கிழக்குப் பிராந்திய சபையினுள் வரும் தமிழர்கள் உத்தரவாதமாக வைக்கப்படுகிறார்கள் எனும் (கு)தர்க்கமும் முன்வைக்கப்படுகிறது.இவ்வாறான அனுகுமுறை இரு சமூகங்களுக்கும் அழிவையே ஏற்படுத்தும் என்பதை உலக சித்திரத்தில் ஏற்கனவே ஏற்பட்டுள்ள அனுபவங்களின்வாயிலாக அறிந்துகொள்ளலாம் தாரணம் இந்திய-பாகிஸ்தான் பிரிவினை.

இனங்களை பிணைவைப்பதைவிட அவ்வவ்வினங்களின் பிரச்சினைகளுக்கு சமூகமான - நடைமுறைச்சாத்தியமான தீவுகளைக் காண்பதே புத்திசாலித்தனமாகும். இதற்கு மேலும் இவ்வாறான நடைமுறைவாத (கு)தர்க்கவாதிகள் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட கருத்தையே கூறிக்கொண்டிருப்பார்களாயின் 75,000 தமிழ் சகோதரர்களுக்கு சடாக மூன்று இலட்சம் மூஸ்லிம்களை இணைந்த வடகிழக்குப் பிராந்திய சபையினுள் பிணைவைக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் கருத்தில்கொள்வது நன்று.

அத்துடன் 90 காலப்பகுதிகளில் பிரேமதாச அரகடன் புலிகள் தொடர்புவைத்திருந்த நேரத்தில் வடகிழக்கு இணைப்பு மூஸ்லிம்களுக்குப் பாதகமானதென மூஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் எல்லோரும் குரல்கொடுத்தவேளைகளில் இணைப்புக்கு ஆதரவாக புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகரான திருஅண்டன் பாலசிங்கம் அவர்கள் சொன்ன நியாயத்தையும் இங்கு நோக்குதல் நன்று. அதாவது மூஸ்லிம்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் 35% ஆக உள்ளனர். இது இணைந்த வடகிழக்கில் 17% ஆக குறைந்துவிடுமெனக் கூச்சவிடுகின்றனர். ஆனால், தனியான வடக்கில் 08% ஆக உள்ள மூஸ்லிம்கள் இணைந்த வடகிழக்கில் 17% பிரதிநிதித்துவத்திற்கான நன்மைகளையே அனுபவிக்கப் போகின்றார்கள் என்பதை அவர்கள் மறந்து விடுகின்றனர். என ஒரு பேட்டியின்போது அவர் தெரிவித்தருந்தார்.

கிழக்கிலுள்ள மூன்று இலட்சம் மூஸ்லிம்கள் இழக்கும் உரிமைகளை வடக்கிலுள்ள என்பதாயிரம் மூஸ்லிம்கள் பெறும் சலுகைகள் கூடுசெய்யமுடியுமா என அண்டன் பாலசிங்கத்திடம் கேட்கப்படவேண்டிய நியாயமான கேள்வி ஒருபறமிருக்க, இன்று மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் கடைப்பிடிக்கும் போக்கும் அண்டன் பாலசிங்கத்தின் அனுகுமுறைக்கு சற்றும் குறைவானதல்ல என்பதையும் இங்கு பொதுமக்கள் கவனிக்கவேண்டும். அதாவது வடக்கில் வாழும் மூஸ்லிம்கள் கூடுதல் உரிமைகளைப் பெறுகிறார்கள் என்பதைக் காரணம்காட்டி கிழக்கு மூஸ்லிம்களின் உரிமைகளைப் பறிக்க புலிகள் நியாயம்கற்பித்தது போல துண்டாய்ப்பட்ட அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள மூஸ்லிம்கள் குறித்த தென்கிழக்குப் பிராந்திய சபையினுடைய பெறுப்போகும் உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் காரணம்காட்டி தென்கிழக்குக்கு வெளியே வாழும் 150,000 ற்கும் அதிகமான மூஸ்லிம்களை அரசியல் பாலைவனத்தில் தள்ளிவிடுவதை முகா. நியாயப்படுத்த முயற்சிக்கின்றது.

மேலும் கிழக்கிலுள்ள சிங்களக் கிராமங்களிலீது நடாத்தப்படும் தாக்குதல்களை நாட்டின் மத்தியிலுள்ள சிங்கள அரசாங்கத்தினாலேயே தாடுக்கமுடியாதுவென்பதை தென்கிழக்கிலுள்ள மூஸ்லிம் பெறுப்பான்மை அரசாங்கமானது நன்று குறைக்குத் துறையிலும் அப்பாலுள்ள மட்டு திருமலை, வடக்கு மூஸ்லிம்களை ஏவ்வாறு கார்யங்கள் முடியும்?

32 தென்கிழக்குக்கு வெளியே உள்ள முஸ்லிம்கள் மீதான தாக்கம்

மேற்கூறப்பட்வாறன் முஸ்லிம்களுக்கான பிராந்திய சபையை தென்கிழக்கிற்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்துவதால் ஏற்படும் அரசியல்தியான விளைவுகள் தவிர திருமலை, மட்டு மாவட்ட முஸ்லிம்களுக்கு முகா. கூறும் தீவுயோசனைகளிலும் (அவை தெளிவாகக் கூறப்படாதபோதிலும்) பல பாதக விளைவுகள் உள்ளன அவையாவன:

01. உத்தேச புதிய கிழக்கு மாகாணம் என ஒன்று உருவாக்கப்பட்டால் தற்போதுள்ள வடகிழக்கு மாகாணம் வடக்கு, புதியகிழக்கு, தென்கிழக்கு, அம்பாறை என நான்காகப் பிரிக்கப்படும். இது தமிழ்த் தீவிரவாதக் குழுக்களால் (புலிகள் உட்பட) தமிழ்த்தேசியத் தாயகத்தை கூறுகளாகப் பிரிக்கும் சதித்திட்டம் என வர்ணிக்கப்படும். இதனால், முஸ்லிம்கள் மீதான தமிழ்க் குழுக்களினதும், கட்சிகளினதும் அதிருப்தியம் வெறுப்பும் அதிகரிக்கவே செய்யும் இது “குளிக்கப்போய் சேறுபூசிக்கொண்ட கதையாகவே அமைய முடியும்” (86 களில் முகா. வின் தோற்றும் அதற்கான முஸ்லிம்களின் அமோக ஆதரவும்கூட சமூப்போராட்டத்தின் காட்டிக்கொடுப்புக்களாக போராளிக் குழுக்களால் கருதப்பட்டு முஸ்லிம்கள் மீது தமிழ்மக்களின் சந்தேகப்பார்வையையும் தோற்றுவித்தது. இவ்வாறு, பரஸ்பர நம்பிக்கையினங்களே 90களில் தமிழ் இயக்கங்களின் முஸ்லிம்கள் மீதான அடாவடித் தனங்களுக்கு நியாயங்களாகவும் சிலவேளைகளில் தமிழர்கள் தரப்பில் கூறுவும்பட்டு ஆயின், தமிழ் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளின் அடிப்படைகளையே கூறுபோட்தக்கதாக இப்போது முகா. முன்வைத்துள்ள தென்கிழக்குக் கோரிக்கையின் பக்கவிளைவுகள் தமிழ்- முஸ்லிம் இனங்களை இன்னும் பிளவுபடுத்துவதற்கும், அழிவிற்கு இட்டுச்செல்வதற்கும் காரணமாக அமையமுடியும் என்பது வெளிப்படை.)
02. மட்டு, திருமலை மாவட்டங்களிலுள்ள சிங்களவர், முஸ்லிம்களின் மொத்த சனத்தொகையை விட தமிழ்மக்களின் மொத்தத்தொகை அதிகமாகும் (ஆதாரம்: 1981 மற்றும் மேற்படி முகா. பிரசுந்களைப் பார்க்க)

மாவட்டம்	சிங்களவர்	முஸ்லிம்கள்	தமிழர்கள்
திருக்காணமலை	97,645	79,723	94,373
மட்டக்களப்பு	11,255	78,829	237,787
மொத்தம்	108,900	158,552	332,160
மொத்தத் தமிழர் சனத்தொகை		332,160	
மொத்த முஸ்லிம்-சிங்களவர் சனத்தொகை		267,452	

எனவே இம்மாவட்டங்களில் சர்வஜன வாக்கெடுப்பொன்று நடாத்தப்படும் பட்சத்தில் அதன் முடிவுகள் எவ்வாறு அமையும் என்பது தெளிவு. பெரும்பான்மைத் தமிழர் இணைப்புக்கு ஆதரவாக வாக்களிக்க, பெரும்பான்மை முஸ்லிம், சிங்களவர்கள் எதிராக வாக்களிப்பானவே, இணைப்புக்கு ஆதரவான வாக்குகளே எவ்வகையிலும் கூடுதலாக இருக்கும் எனவே, இலங்கையின் இனத்துவ அரசியலைப் பற்றிய ஆரம்ப அறிவுள்ள ஒரு சிறுவனுக்கும்கூட மட்டு, திருமலை மாவட்டங்களில் வாக்கெடுப்பு நடாத்துவதன்மூலம் அவ்விரு மாவட்டங்களையும் தனி மாகாணமாக்க முடியாதென்பது தெளிவாக விளங்கும். இந்நிலையில் சட்டமுதுமானிகளுக்கும் ஜனாதிபதி சட்டத்தரணிகளுக்கும் இச்சிறு கணக்குத் தெளியாமல் போனது புதுமையே அல்லது இவை யாவும் மற்றுமொரு அரசியல் பாசாங்கா எனும் சந்தேகமும் எழுகின்றது. (கார்வேண்டுமெனக் கனவுகாணும்போது என ஹில்மன்(Hillman) காரரக் கனவு காணவேண்டும்? நல்ல நெட்டரைடர்(Knight Rider) காராக கனவு காணலாம்தானே என மேடைகளில் முழங்கி சமூகத்தையே கனவுகாணப் பழக்கிய முகா. தலைவர் இவ்வாறு உடைந்த- ஓட்டைடைசல் EN நம்பி மொரிஸ்மைன் காரில் அரைவாசிச் சமூகத்தையும் மிகுதி அரைவாசியை கவும் ஏற்றுகின்ற காரிலும் ஏற்றிவிடுவர் என யார் எதிர்பார்த்தது?)

03. தற்காலிக இணைப்புக்குப்பின் சர்வஜன வாக்கெடுப்பென்பது ஒரு வெறும் ஏமாற்று என்பது 1987 இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பின்னாலோவது சம்நந்தப்பட்டவர்களுக்குப் புரியவில்லையா எனத் தெரியவில்லை. இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்திலும் வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு தற்காலிகமானதென்றும் ஒரு வருட காலத்துள் அது பற்றி கிழக்கு மாகாணத்தில் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படும் என்றுமே கூறப்படுள்ளது. இருந்தும் பதினொரு வருட காலமாகியும் இதுவரை அவ்வாறு எந்த வாக்கெடுப்பும் நடாத்தப்படவில்லை. எனவே, இணைப்புக்குப்பின் பிரிவு என்பதெல்லாம் வெறும் பொய்களே தவிர வேற்றான்றுமில்லை.

04. அவ்வாறுதான் வாக்கெடுப்பொன்று நடாத்தப்பட்டாலும்கூட 100% முஸ்லிம்களும் சிங்களவர்களும் இணைப்புக்கு எதிராக வாக்களித்தாலும் அதனைத் தடுத்து நிறுத்தமுடியாது எனும் குழலில் முஸ்லிம்கள் என்ன முடிவை மேற்கொள்வது? இணைப்புக்கு ஆதரவாக வாக்களித்தால் சிங்களவர்களின் வெறுப்புக்கும், எதிராக வாக்களித்தால் தமிழர்களின் வெறுப்புக்கும் முஸ்லிம்கள் ஆளாகவேண்டவரும். எவ்வாறிருப்பினும், இதுகுறித்த சர்வஜன வாக்கெடுப்பொன்றினாலும் இணைப்பைத் தடுத்து நிறுத்தமுடியாதென்பதே யதார்த்தமாகும். மாறாக இவ்வாறான வாக்கெடுப்பொன்றின் விளைவு வெறும் இரத்தக்களியேயன்றி வேற்றான்றுமில்லை.

05. இவ்வாறான ஏற்பாடைஞ்சின்மூலம் மட்டு, திருமலை மாவட்டங்கள் வடக்குடன் இணைவதைத் தடுக்கமுடியாதென்பது தெளிவு. எனவே, கடைசியில் நடக்கப்போவது

யாதெனில் கிழக்கில் தற்போது 33% குள் சலுகைகளை அனுபவிக்கும் மட்டு, திருமலை மூஸ்லிம்கள் இரவோடிரவாக 12% ஆக மாற்றப்படுகின்றன. (ஆதாரம் பிரசரம் 40 ஆம் பக்கம்) இது இம்மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் மாபெரும் அந்தியாகும் 87-91 காலப்பகுதியில் இம்மக்கள் அனுபவித்த கொடுமைகளுக்கும், கூட்டுப் படுகொலைகளுக்கும்- செய்த தியாகங்களுக்கும் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் வழங்கும் வெகுமதி இதுதான். அதுவும், ஏற்கனவே கசப்பான உறவுகளையும் இரத்தக்களிச் சரித்திரங்களையும் கொண்டுள்ள இம்மக்கள் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு, புதிய கிழக்கு மாகாணக் கோரிக்கை என்பன போன்ற அர்த்தமில்லாத, தமிழ்த் தேசியவாதிகளால் “காட்டிக்கொடுப்பு” என வர்ணிக்கப்படக்கூடிய நடவடிக்கைகளால் மேலும் வெறுப்புப்பட்டுள்ள, வெறுப்புப்பட்டக்கூடிய தமிழ் சமூகப் ஒன்றின் மத்தியிலேயே விடப்படுகின்றனர் என்பதும் கவனத்திற்குரியது.

06. இலங்கையின் வரலாற்றில் போத்துக்கீசர் காலத்துக்குப்பின் இல்லாத்தின் மீதும், மூஸ்லிம்களின் மீதும் நடாத்தப்பட்ட மாபெரும் அடக்குமுறையும், அக்கிரமமும் வடக்கு மூஸ்லிம்கள் தமது தாயக பூமியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டமையாகும். வட மாகாணத்தில் மூஸ்லைத்தீவு, மன்னார், யாழ்ப்பான மாவட்டங்களில் நூற்றாண்டு காலங்களாக தமது தமிழ் சகோதரர்களுடன் எந்தவித பின்க்குகளுமின்றி வாழ்ந்து வந்த இந்த ஓர் இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் நவ பாசில்டுகளான புலிகளால் 24 மணிநேரத்தில் மரணப்படுக்கையிலிருக்கும் மூதாட்டி முதல் நேற்றுப்பிறந்த பிஞ்சக் குழந்தை வரை அணிந்திருந்த ஆடையுடன் 2 வயதுச் சிறுமியின் காதிலிருந்த காதனியும் கழற்றப்பட்ட நிலையில் வெளியேற்றப்பட்டு இனசுக்திகிரிப்புக்குப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் பாலைவெளிபோன்ற பகுதிகளில் எந்த அடிப்படை வசதிகளும் இன்றி ஒலைக்குடிசைகளில் அவலவாழ்வு நடாத்த தொடங்கி, ஏழு வருட காலமாகியும் கூட இலங்கை மூஸ்லிம்களின் ஏக காவலனாகத் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்கின்ற மூ.கா. வினால் இவர்களின் மறு வழங்கிற்கோ அரசியல் உரிமைக்கோ எந்தவிதமான ஆரோக்கியமான நடவடிக்கையும் இன்றுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது ஒருபுறமிருக்க (தனியார்களின் M.P.பதவிகள் தவிர) அரசாங்கத்தினால் முன்வைக்கப்படும் அதிகாரப்பறவலாக்கல் திட்டத்தில் கூட இம்மக்களுக்காக வேண்டி ஓர் ஏற்பாட்டை உருவாக்க மூ.கா.வினால் முடியவில்லை யென்பது விசனத்துக்குரியது. தவிர மூ.கா.வின் குறிப்பிட்ட பிரசரத்தில் இம்மக்களின் அரசியல் பிரச்சினைக்கான தீர்வு தொடர்பான எந்தவொரு வசனமும் இல்லையென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. (யதார்த்தமற்றது எனக் கூறி மூ.கா.வினால் குப்பையில் வீசப்பட்டுள்ள மூஸ்லிம் மாகாண சபைக் கோரிக்கையில் யாழ்ப்பானம் சோனகத்தெருவையும் சேர்க்கும் நோபல் பரிசுக்குத் தகுதியான அரசியல் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பைத் தவிர)

3.3 தென்கிழக்குப் பிராந்திய சபை - யதார்த்தங்கள்

பகுதி 3.1 இல் குறிப்பிடவாறான உத்தேச தென்கிழக்குப் பிராந்தியத்தின் அரசியல் மற்றும் அதிகாரித்தியான குறைபாடுகள், பகுதி 3.2 இல் குறிப்பிடவாறான மூ.கா. வின யோசனைகள் தென்கிழக்குக்கு வெளியேயுள்ள மட்டு. திருமலை, வடக்கு மூஸ்லிம்கள் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் தவிர குறிப்பிட தென்கிழக்குப் பிராந்தியத்தின் ஸ்திரத்தன்மை, பொருளாதார பலம் பற்றியும் ஆராய்தல் வேண்டும்.

கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில் பிரதேச மக்கள் விவசாயிகள். ஆனால் அவர்கள் தமது வயல் நிலங்களுக்கு அம்பாறைத் தொகுதிக்குள்ளிருந்து வரும் நீரையே பிரதானமாக நம்பியிருக்கவேண்டியுள்ளது. இந்தைவில் சேனநாயக்க சமுத்திரம் முற்றுமுழுதாக அம்பாறைத் தொகுதிக்குள் இருப்பதால் அம்பாறைத் தொகுதி தனியாக பிரிக்கப்படும் போது மூஸ்லிம் விவசாயிகள் தமக்குத் தேவையான ஒவ்வொரு சொட்டு நீருக்கும் அம்பாறை சிங்கள மக்களிடமே கையேந்தவேண்டி ஏற்படும் (தீவாபி விவகாரம், ஹிங்குறாணை கரும்புச் செய்கைக்காக மூஸ்லிம்களின் நிலப்பறிப்பு போன்றவற்றுடன் இந்தைவைம்மையை ஒத்துப்பார்ப்பது நன்று)

இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டிற்கும், காந்தாக மாநிலத்துக்கும் இடையில் நடக்கும் காவேரி நீர்ப் பிரச்சினை, வங்காள தேசத்துக்கம் இந்தியாவுக்குமிடையில் நடக்கும் கங்கை நதிப் பிரச்சினை என்பவற்றையும் இத்துடன் ஒத்துப் பார்க்கலாம்.இவ்விடங்களில் எல்லாய் நடப்பது யாதெனில் எந்த நாட்டிலிருந்து- மாநிலத்திலிருந்து நீர் பெறப்பட வேண்டுமோ அந்த மாநிலம் அல்லது நாடு கோடை காலத்தில் நீரைக் கொடுக்காது. ஆனால் மாரி காலத்தில் வெள்ளம் வரும் போது எல்லா நீரையும் தீற்று விட்டு விடும். இதே நிலைமைதான் தென்கிழக்குப் பிராந்தியத்துக்கம் ஏற்படும் என்பதில் ஜெயலில்லை.

மேலும் அம்பாறைத் தேர்தல் தொகுதியினுள் தற்போதுள்ள இரக்காமம் போன்ற முழு மூஸ்லிம் கிராமங்களினதும் ஏப்பட்ட ஏக்கர் மூஸ்லிம் காணிகளினதும் நிலை என்னவென்பதும் கேள்விக்குறியே. இதைவிட விவசாயப்பொருட்களைச் சந்தைப் படுத்தலிலும் இப்பகுதி மூஸ்லிம்களின் அடுத்த முக்கியமான தொழிலாள வியாபாரத்திற்கும் பல இடைஞ்சல்கள் ஏற்படும் என்பதும் தெளிவு. உத்தேச அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தில் வியாபாரப் பொருட்களுக்கான உள்ளுர் வரிகளை விதிப்பதற்கு பிராந்தியங்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. இந்தைவையில் குறித்த தென்கிழக்குப் பிராந்திய வியாபாரிகள் தமது பொருட்களை இப்பொதுள்ளு போன்று எனைய கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கு விற்பனை செய்யமுடியாது. (மேலதிக வரிகள் செலுத்த வேண்டும்.) இந்தைவையில் தற்போதுள்ள காத்தான்குடி - கல்முனை வியாபாரத் தொட்டுகள் துண்டிக்கப்படுவதோடு சமாதானமொன்று ஏற்படும்போது வர்க்கூடிய துரித பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் மூஸ்லிம்கள் ஈடுகொடுக்க முடியாத நிலையும் ஏற்படும். ஜைவை எல்லாவற்றையும்விட ஒர்விதமான பொருளாதாரப்

கலாசார, கல்விச் குழுக்களைக் கொண்ட கிழக்கு மூஸ்லிம் சமூகம் பிளவுபடுத்தப் படுவதானது உத்தேச மூஸ்லிம் பிராந்தியத்தின் மக்கள் பலத்தை இல்லாமற் செய்து அதை அரசியல் முக்கியத்துவமற்றாக்குகின்றது. அத்துடன் 30 இலட்சம் சனத்தொகை கொண்ட மேற்குப் பிராந்தியம் போன்றவற்றுடன் ஒப்பிடும் போது 3 இலட்சம் சனத்தொகை கொண்ட தென்கிழக்குப் பிராந்தியம் எந்தளவு அரசியல், பொருளாதார அந்தஸ்தை நடைமுறையில் பெறக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதும் ஜயத்துக்குரியதே.

3.4 மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் நியாயங்கள் - ஒரு மதிப்பீடு

பகுதி 2.3 இல் குறிப்பிட்வாறான மேற்படி யோசனைகளுக்கு முகாதரப்பிலிருந்து முன்வைக்கப்படும் நியாயங்களைப் பற்றிய மதிப்பீடொன்று அவசியமாகின்றது. நியாயம் - 1

இலங்கை மூஸ்லிம்கள் அனைவருக்குமான ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்பாடாய் அமைக்கூடியதாக ஏதாவது ஒரு பிரதேசத்தில் தனியான சயாதீனமான நிர்வாக அமைப்பொன்று அவசியமாகும். மதிப்பீடு : முற்றிலும் உண்மை நியாயம் - 2

வடகிழக்கிலுள்ள அனைத்து மூஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பிராந்தியங்களையும் உள்ளடக்கிய மூஸ்லிம் மாகாணம் யதார்த்தமற்றது. தென்கிழக்குப் பிராந்திய சபையே யதார்த்தமானது.

மதிப்பீடு:

மூஸ்லிம் மாகாண சபைக் கோரிக்கையைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த இவ்வளவு காலமும் (ஆட்சியில் பங்காளி எனும் அந்தஸ்தை அமைச்சர்ப் பதவிகளுப் பிடித்துக்கும் வரை) முகா. யதார்த்த சிந்தனை இல்லாமலா இருந்தது? அவ்வாறாயின் மூஸ்லிம் மாகாண சபைக் கோரிக்கை வெறுமனே அப்பாவி இளைஞர்களின் உணர்வுகளைத் தூண்டிவிட்டு அவர்களைப் பலிகொடுத்து தாம் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கான வெறும் பிரசார உத்திரானா? அவ்வாறில்லையாயின், தூர நோக்குள்ள தலைமைத்துவம் தமிடம் இல்லையென்பதை முகா. ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா?

அத்துடன், நிலத்தொடர்பற்ற தனி மூஸ்லிம் மாகாணசபை என்ற கொள்கையை முகா. பிரச்சாரம் செய்தபோது அநேக புத்திலீவிகள் அதன் நடைமுறைச் சாத்தியம் பற்றி கேள்வி எழுப்பினர் என்பது நோக்கத் தக்கது. அப்போதெல்லாம் கவிற்சிலாந்தில் இந்த முறை உண்டு, பாண்டிச்சேரியில் இந்த முறை உண்டு, பிலிப்பைன்சிலும் இதே முறை உண்டு என்று கூறிய முகா. தலைவரும், அதியுர்பிட அங்கத்தவர்களும்

கூறியதுடன் நில்லது அங்கெல்லாம் சென்று அங்குள்ள அரசியல் யாப்பையெல்லாம் படித்து ஆராய்ந்து விட்டு அதன் பிரதிகளையும் கையோடு எடுத்து வந்து அவற்றைப் பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டில் காட்டிய பின்னரும்கூட, அவர்கள் இவ்வாறு திடீரென தென்கிழக்குத் திசைக்குள் தஞ்சம் புகுந்தது ஏன் என்ற கேள்வி இயல்பாகவே கிளம்பியுள்ளது.

நிலத் தொடர்பற்ற மாநில நிர்வாகம் இந்தியாவின் பாண்டிச்சேரி மாநிலத்தில் பல நூறு கிலோமீட்டர்களால் பிரிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும்கூட பல தசாப்தங்களாக நன்றாகவே நடக்கின்றது என்பது மு.கா. வின் அதியுர்பிட அங்கத்தவர்கள் பலருக்கு(அவர்கள் அங்கு விஜயம் செய்து நேரில் பார்த்த அருபவத்தின் அடிப்படையில்) நன்கு தெரியும். இங்கு மாத்திரமன்றி உலகின் பல நாடுகளிலும் இவ்வாறான முறை அமுலில் உண்டு. (உதாரணம் : இந்திய பாகிஸ்தான் எல்லைக் தீராமங்கள், இந்திய பங்களாதேஷ் எல்லைக்கிராமங்கள், ரஷ்யாவின் கலினிந்கிராட் பிரதேசம், அலாஸ்காவும் ஏனைய அமெரிக்க பிரதேசங்களும், முன்னாள் மேற்கு பேளின் நகரம், தென் ஆபிரிக்காவின் உள்ளே அமைந்துள்ள சிறிய இராச்சியங்கள், இன்னும் பல.)

நியாயம் : 03

ஓரேநாடு . ஒரே மக்கள் எனும் கோசத்துக்கமைய மக்களை முற்றாக பிராந்திய ரீதியில் பிரித்துவிடாது ஓரளவு சனத்தொகையை சிறுபான்மையாக ஏனைய பிராந்தியத்துக்குள் விட்டு வைத்தல் - அதனடிப்படையில் மட்க்கள்ப்பு, திருமலையாப்பாண மூஸ்லிம்களும் சிறுபான்மையினராக விடப்படுகின்றனர். மதிப்பீடு:

முதலில் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை ஒரே நாடு, ஒரே மக்கள் எனும் கோஷமே நியாயத்துக்குப் புறம்பானது என்பதை உணர வேண்டும். இலங்கை ஒரே நாடுதான் . ஆனால் குறைந்தது மூன்று இனமக்கள் இங்கு வாழ்கின்றனர் எனும் யதார்த்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத எந்த தீவும் நியாயமானதோ, நிதியானதோ அல்ல.

அடுத்து இன் செலஜுன்யத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இனங்களைப் பிணைவைப்பது தான் வழி எனும் சிந்தனை நகைப்பிற்கிடமானது. (பகுதி 3.1 விளைவு இல்லை இல் இது பற்றி விரவாகக் கூறியுள்ளோம்.) அதிகாரச் சம்பாடுத்தல் (Balance of Power)எனும் கருத்தியல் பற்றிய முகாவின் புரிந்துணரவும் விமர்சனத்துக்குரியது.

நியாயம் - 4

உத்தேச அரசியல் யாப்புத் திருத்தத்தில் உள்ளபடி பிராந்திய சபைகளின் முதலமைச்சர்கள் கூடிப்பேசும் மாநாடு ஒன்று அமைக்கப்படும் பட்சத்தில் மூஸ்லிம்களின் பிரச்சினைப்பற்றி பேசுவதற்கு ஒரு மூஸ்லிம் பிராந்தியமும் ஒரு மூஸ்லிம் முதலமைச்சரும் வேண்டப்படுகின்றமை.

மதிப்பீடு:

பிராந்தியங்களின் முதலமைச்சர்களின் மாநாடு என்பது சிறுபான்மை இனங்களின்

பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய ஓர் அமைப்பேயன்றி, அவ்வமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்காகத் தீவு முயற்சிகள் வடிவமைக்கப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. (மனிதன் வாழ்வதற்காகச் சட்டமேயன்றி, சட்டம் வாழ்வதற்காக மனிதன் அல்ல.)

ஆயினும் வடகிழக்கு வாழ் முஸ்லிம்களில் பெரும்பாலானவர்களின் அபிளாசைகளையும், உரிமையையும் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஓர் அமைப்பிற்கு, ஏனைய பிராந்தியங்களின் முதலமைச்சர்களின் அளவு அரசியல்மைப்பு அந்தஸ்துக் கொண்ட முதலமைச்சரை உருவாக்குவது ஒன்றும் அத்தனை கடினமானதல்ல என்பதை இங்கு கூட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

4.0 இழந்த சந்தர்ப்பங்களும், தற்கால குழ்நிலைகளும்

நாட்டில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் இனப்பிரச்சினைக்கான தீவில் விடுதலைப் புகிகள் தவிர்க்க முடியாத சக்தி என்ற உண்மையை அது கசப்பாயிருப்பினும் கூட பிரச்சினையில் தொடர்புற்றிருக்கின்ற சகல தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியே இருக்கின்றது. மேலும், கடந்த காலங்களில் பேரினவாத அரசியல் தலைவர்களின் சிறுபான்மையினர் தொடர்பான மனோநிலை மாற்றத்தை அவதானிக்கின்றபோதும், தேசிய மட்டத்தில் தமிழ்களின் விடுதலைப் போராட்டம் படிப்படியாக அங்கீரிக்கப்பட்டு வருவதனையே அவதானிக்க முடிகின்றது. ஏனெனில், கடந்த ஆட்சிக் காலத்தின் போது ஐனாதிபதியாக இருந்த D.B.விஜேதாங்க அவர்களினால் இந்நாட்டில் இனப்பிரச்சினை எதுவுமில்லை, பயங்கரவாதமே உள்ளது என தமிழ்களின் விடுதலைப் போராட்டத்துக்கான நியாயங்கள் தேசிய, சர்வதேச மட்டங்களில் மறைக்கப்பட்ட போதிலும் கூட சுடுதியாக ஓரிரு ஆண்டுகளில் அதே பேரினவாதத்தைச் சேர்ந்த ஆளால் வேறு ஒரு ஜனாதிபதி சர்வதேச மட்டங்களில் கூட சிறுபான்மையினருக்கு அதிகாரங்கள் புதிர்ந்தளிக்கப்பட்டேயாக வேண்டும் என்ற கருத்துக்கான ஆதரவைத் தேடி வருவதும், உள்ளாட்டில் பேரினவாதிகளை எதிர்த்தாமினும் கூட பிரச்சினைக்கு அதிகாரப்பவலாக்களின் ஊடாக தீவு காணப்பட்டேயாக வேண்டும் என்ற முணைப்பில் இருக்கின்றதானதும் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்துக்கான ஒருவகை அங்கீராமாகவே கருதப்படல் வேண்டும். அண்மைய தலதா மாளிகைத் தாக்குதலின் பின்னர் விடுதலைப்பிகளைத் தடைசெய்திருப்பதாக அறிவித்த அதே அரசாங்கம், அந்தடை புகிகளுடன் பேசுவதை மட்டுப்படுத்த முடியாது என அறிவித்திருப்பதானது இனப்பிரச்சினைக்கான யதார்த்தமான தீவு விவகாரங்களில் புகிகள் தவிர்க்க முடியாத சக்தியினர் என்பதை வெளிப்படையாக வே ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதனையே காட்டுகிறது.இந்த உண்மையை மு.கா. வும் தனது

அரசியல் நடவடிக்கைகளின்போதும் முடிவெடுத்தல்களின்போதும் மனதிலிருத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

மேலும், போராட்டத்தின் விளைவாக வடகிழக்கில் கிடைக்கின்ற எவ்விதமான சுயாட்சி முறைமைகளும் தமிழ்-முஸ்லிம் சமூகங்களினது முழுமையான ஒத்துழைப்பும் அங் கீ கார முமின்றி அசாத் தியமான ஒன்றாகிவிடும்.இந்த அடிப்படையில் கலந்தாலோசிக்கப்படுகின்ற அல்லது முன்மொழியப்படுகின்ற எந்தத் தீவுகளுமே ஏற்கனவே வடகிழக்கில் தமிழ்- முஸ்லிம் சமூகங்களுக்கு மத்தியில் நிலவுகின்ற பரஸ்பர நம்பிக்கையினம், சந்தேகம், பாதுகாப்பற் றனர்வு , எதிர்காலம் பற்றிய அச்சம் போன்றவற்றிற்கு உருட்டுவதாக அமையக்கூடாது. தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகளுக்கு வேட்டுவைப்படுபோல அரசியல்வாதிகள் நடந்துகொள்வது கண்டிக்கப்படவேண்டியதும் அக்கறையோடு சிந்திக்கப்படவேண்டியதுமாகும். இவ்வாறான தவறுகளை தமிழ் தரப்பு அரசியல்வாதிகள் மட்டுமுன்றி முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளும் செய்துவருவதை நாம் கவலையுடன் அவதானிக்கின்றோம். உதாணத்துக்கு அண்மையில் தொலைக்காட்சிப்பெட்டி ஒன்றில் நிலிரச இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து மு.கா. வினால் தலைநகரில் படையினரைப் பாராட்டி தொங்கவிடப்பட்ட பதாகைகள் குறித்து அது அந்த இராணுவ நடவடிக்கையின் காரணமாக அக்திகளாக்கப்பட்ட இல்ச்சக்கணக்கான தமிழ்மக்களின் மனங்களைப் புண்படுத்தி இருக்காதா? என வினவப்பட்டபோது தலைவர் அஷ்ரப் அவர்கள் அளித்த பதில் பொருத்தமற்றதும் விமர்சனத்துக்குரியதுமாகும். அவர் தனது பதிலில் 90களில் முஸ்லிம்களுக்கு புகிகளால் இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு எதிர்ப்புக்காட்டும்முகமாகவும் நிலிரச கால குழ்நிலைகளுக்கு அது பொருத்தமானது எனக் கருதியதனாலேயுமே அவ்வாறு செய்ததாகவும் இனிமேல் இவ்வாறான ஒன்று மு.கா. வினால் செய்யப்பட மாட்டாது எனவும் கூறியிருந்தார்.

முதலில் 90களில் விடுதலைப்பிகள் நடாத்திய முஸ்லிம்கள் மீதான தாக்குதல்களுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டுவதற்கு ஜந்து வருடங்கள் காத்திருந்து இனப்பிரச்சினையை இந்த நாட்டில் ஆரம்பித்துவைத்த பேரினவாதிகளையும் அவர்களின் அடக்குமுறை யந்திரங்களான படையினரையும் பாராட்டுவதன் மூலம் சிலில் எதிர்ப்புக் காட்டுவதற்கான தேவையெல்லாம் வடகிழக்கு முஸ்லிம்களின் நல்லை முன்னிட்டு மு.கா. வுக்கு இருப்பதாக இங்கு கருதப்பட இடமில்லை. மேலும், அச்செயல் குறித்த குழ்நிலைக்கு பொருத்தமானதெனக் கருதியதனாலேயே செய்யப்பட்டதெனத் தலைவர் கூறுவது சமூகத்தின் பெயரால் அன்றி அரசு விசுவாசத்தை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையே காட்டுகிறது. இங்கு குழ்நிலைகளுக்கு இயைதல் என்பது ஒரு சராசரி மனிதனுடைய செயலே அன்றி பொறுப்புள்ள ஓர் அரசியல் கட்சிக்குரிய அல்லது அரசியல் ஞானிகளுக்குரிய பண்பாக மாட்டாது என்பதை மு.கா. வுக்கு சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.மேலும், இனிமேல் செய்யமாட்டோம் என மு.கா. வினால் கூறப்படுகின்ற அதனது சொந்தச்

தவறுகளை சமூகத்தின் பெயரால் நியாயப்படுத்த வருவதனை வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றோம். இதுபோன்ற தமிழ் மூஸ்லிம் சமூகங்களுக்கிடையே விரிசலையும் நம்பிக்கையீனங்களையும் தூண்டிவிடக்கூடிய பொறுப்பில்லாத நடவடிக்கைகள் குறித்து மிகவும் அவதானமாக இருக்கவேண்டும் எனவும் முகா. வை வேண்டுகிறோம்.

இங்கிலையில் கடந்த காலத்திற்கு விவகாரங்களில் முகா. எடுத்துவருகின்ற நிலைப்பாடு அவர்கள் இனப்பிரச்சினையுடன் தொடர்புறுகின்ற மூன்றாம் தரப்பினரான மூஸ்லிம்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற விடயத்தை மறந்து விட்டார்களோ என ஜயமுரச் செய்கின்றது. ஏனெனில், குறித்த பிரச்சினையில் மூஸ்லிம்களும் ஒரு தரப்பினர் என்றவகையில் அரசுடன் பேசித்தீர்க்க வேண்டியவர்களைப் போலவே தமிழ்த் தரப்பு பிரதிநிதிகளுடனும், குறிப்பாக, விடுதலைப்புவிகளுடனும் பேசித்தீர்க்க முயற்சி செய்யப்படவேண்டிய பல விடயங்கள் உள்ளபோதிலும்கூட முகா. அரசில் அங்கம் வசிக்கின்ற ஒரே காரணத்திற்காக அரசாங்கத்தை முழுக்க முழுக்க பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி அரசாங்கத்தின் சுலப நடவடிக்கைகளையும் - அவை பலவேளைகளில் பிழையாக இருந்த போதிலும் கூட - நியாயப்படுத்துவர்களாகவும், அரசாங்கத்தை சந்தோசப்படுத்துவதற்காகவே எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய புலிகளுடனான இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளுக்கான குழநிலைகளை கடுமையாகப் பாதிக்கத்தக்க அறிக்கைகளை விடுபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். மூஸ்லிம்களின் அரசியல் தனித்துவம் என்ற கோசத்துடன் தன்னை மூஸ்லிம் பிரதிநிதிகளாக அறிமுகம்செய்துகொண்ட முகாவின் போக்கானது மூஸ்லிம்களின் அரசியல் தனித்துவத்தை சிங்களப் பெரும்பான்மைக்குள் படிப்படியாக கரைத்து விட்டிருப்பதையே கடந்தால் அரசியல் களாநிலவரங்களை அவதானிக்கின்றபொது உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கூடவே வடக்கிழக்கு மூஸ்லிம்களுக்கு அவர்களது உரிமைகளையும் இருப்பையும் பாதிக்கத்தக்கதாக தேசிய முக்கியத்துவம்வாய்ந்த விடயங்களில் அரசியல் தனித்துவத்திற்குப் பதிலாக “அரசியல் தனிமைத்துவத்தை”யே பெற்றுக்கொடுத்திருக்கிறது.

மூஸ்லிம்கள் சிங்களவர்களுடன் சேர்ந்து நின்று தமிழர்களுடன் சமரசம் செய்யவேண்டிய குழுவினர் அல்ல. மாறாக பிரச்சினையோடு தொடர்புட்ட மூன்றாம் தரப்பினரே அவர்கள் என்ற உண்மையை ஜெயபாலன் போன்ற நடுநிலையான சில புத்திலீவிகள்தான் மூஸ்லிம்களின் அரசியல் தலைமைகளுக்கு உணர்த்த வேண்டியிருப்பது கவலைக்கிடமானது. (மூஸ்லிம்களின் பிரதிநிதிகள் யாரென்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டிய பொறுப்பு முழுக்க முழுக்க மூஸ்லிம்களுடையதேயன்றி தமிழ் போராட்டக் குழுக்களின்று விடயம் அல்ல எனும் ஜெயபாலன் அவர்களது கருத்தும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.)

மேலே சொன்னதுபோல ஏற்படப் போகின்ற எந்தவொரு தீர்வும் வடக்கிழக்கு தமிழ் மூஸ்லிம் மக்களின் ஒற்றுமையும், கூட்டும் இன்றி நடைமுறைச் சாத்தியமற்றது என்ற யதார்த்தத்தையும் இங்கு முகா. கவனத்திற் கொண்டாகவேண்டும். அந்தவகையில் அவ்வாறான பரஸ்பர நல்லினக்கச் சூழலை இப்பிரதேசங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கான

ஆக்கபூர்வமான முன்முயற்சிகளில் முகா. பிரதிநிதிகள் அக்கறைகாட்ட வேண்டும். அரசின் பங்காளியாக இருந்த போதிலும் கூட தமிழ் மக்கள் மீதான அரசின் அடக்கு முறைகளை அவர்களும் ஒரு சிறுபான்மை இனத்தின் பிரதிநிதிகள் என்ற வகையில் பகிரங்கமாக கண்டிப்பதில் முகா. பிரதிநிதிகள் பின்னிற்கக்கூடாது.

இங்கு அரசில் அங்கம் வகித்தபோதிலும் கூட வாசதேவ போன்ற இடதுசாரிட் பிரதிநிதிகள் கைக்கொள்கின்ற சுதந்திரமான போக்கை முகாவினருக்கு குறித்துக் காட்ட விரும்புகின்றோம். கூடவே வடக்கிழக்கில் இதே அரசாங்கத்தின் கீழ் நூற்றுக் கணக்கான நபர்கள் காணாமற்போன சம்பவங்களும், கிருசாந்தி, கோணேஸ்வரி விவகாரங்கள் போன்ற தமிழ் மக்கள் மீதான பல அந்திகள் நடந்த போதிலும் கூட அதனை எந்தவொரு முகா. பிரதிநிதியும் கண்டிக்கவோ, விமர்சிக்கவோ இல்லை என்பதும் அவ்வாறு செய்திருப்பின் அது இப்பகுதிகளில் இனங்களுக்கிடையிலான பரஸ்பர நல்லினக்கத்தை மீளமைப்பதற்கு ஒரு காரணியாக அமைந்திருக்கவும் கூடும் என்பதையும் சொல்ல விரும்புகின்றோம்.

எனவேதான், தமிழ்ப் போராளிகளின் - விடுதலைப் புலிகள் உட்பட - மூஸ்லிம் களுக்கெத்திரான அடக்குமுறைகளைக் கண்டித்து கூடான அறிக்கைகளை விடுகின்ற அதேவேளை மூஸ்லிம்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளை பேசித்தீர்ப்பதற்கான இராஜதந்திர அனுகுமுறைகளையும் அவர்களுடன் முகா. அரசின் பங்காளியாவன்றி மூஸ்லிம்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற வகையில் ஆரம்பித்தாக வேண்டும்.

முகா. வினர் மூஸ்லிம்களுக்கான தீர்வு விடயத்தில் விட்டுவந்துள்ள தவறுகளையும் அது இழந்துவிட்ட சுந்தரப்பங்களையும் இங்கு கூட்டிக்காட்டியாக வேண்டும். மூஸ்லிம்கள் எப்போதும் அடிப்படையில் இறைச்சடங்களுக்கு மாத்திரமே கட்டுண்ட வாழ்வையே இறுதி இலக்காக எதிர்பார்க்கின்றனர் என்பதையும் முகா. தனது தீர்வு தொடர்பான எந்த மூன்முயற்சியிலும் மறந்து விடக்கூடாது. அந்தவகையில், மூஸ்லிம்களுக்கான தீர்வாகக் கிடைக்கின்ற எந்தவொரு அதிகார அலகும் ஓர் இனத்தின் இருப்புக்கான அடையாளச் சின்னமாகவன்றி அவ்வினத்தின் மார்க்க, கலாசார பெறுமானங்கள், நம்பிக்கைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து நடைமுறைப்படுத்தத்தக்க ஏற்பாடுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். எனவேதான் இனப்பிரச்சினை தொடர்பான பேச்கவார்த்தைகளில், மூஸ்லிம்களுக்காகக் கிடைக்கின்ற நிர்வாக அலகின் புவியியல்பரப்பு எல்லைகளுக்கு கொடுக்கப்படுவதை விடவும், கூடுதலான முக்கியத்துவம் அவ்வகையின் அதிகார எல்லைகள், அது உள்ளடக்குகின்ற சட்ட அமுலாக்கல் வரம்புகள்போன்ற விடயங்களுக்கும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் P.A அரசினால் சிறுபான்மையினருக்கான கூடுதல் அதிகாரப் பரவலாக்கல்களுடன் முன்வைக்கப்பட்ட தீர்வுயோசனை பேரினவாத அமுத்தத்தின் கீழ் நீடியந்து கொண்டு சென்ற போது - அது தமிழர் தரப்பு பிரதிநிதிகளாலும், புத்திஜிவிகளாலும் கண்டிக்கப்பட்டபோதிலும் கூட - முகா. அரசின்முன் கைகட்டி, வாய்ப்பாட்டி நல்ல பின்னைத்தனமாக நடந்து கொண்ட விடயமானது, முகா. வினருக்குத் தனது மக்களுக்கான

தீர்வு தொடர்பாக மேலோட்டமான கருத்தேயென்றி, அது உள்ளடக்க வேண்டிய புவியியல், அதிகார எல்லைகள் தொடர்பான சிந்தனைத் தெளிவும் திட்டங்களும் இல்லையென்பதையே காட்டுகின்றது. (எனினும் கடந்த அமைச்சரவை மாற்றத்தின் போது இழந்த அமைச்சுப் பதவிகளை மீட்பதற்காக அரசிலிருந்து வெளியேறுவோம் என மிரட்டிய மு.கா. தனது மக்களின் உரிமை தொடர்பான விடயத்தில் அரசின்முன் ஏன் மௌனமாக இருந்தது என்ற கேள்வி இங்கு இயல்பாகவே எழுகின்றது.)

எனவேதான், சிதைந்து போன இத்தீர்வுத்திட்டத்தின்கீழ், மிகக் குறைந்த அதிகார, புவியியல் எல்லைகளுடன் கூடிய ஒரு தீர்வுக்கு மு.கா. தனது நல்லபிள்ளைத்தனமான நடவடிக்கைகளினுடோக உடன்படுமேயானால், அது முஸ்லிம்கள் விரும்புவது போன்ற இஸ்லாமிய இல்லசனங்களும், சட்ட அழுவாக்கல் அதிகாரங்களும் கொண்ட ஓர் அலகாக எப்போதுமே அமையீடு போவதில்லை. இஸ்லாத்தின் பார்வையில் அது முஸ்லிம்களுக்கான விடிவாகவும், விடுதலையாகவும் கருதப்பட்போவதுமில்லை. மாறாக, பேரளவில் ஒரு பேரினவாதத்திலிருந்து எது சமூகத்தை விடுவிட்டது உண்மையில் இன்னொரு இரண்டாம் பேரினவாதத்தின் பார்வையின் செறிவினுள், முஸ்லிம் சமூகத்தின் மார்க்கப் பெறுமானங்களைத் தொலைத்து விட்ட வரலாற்று நஷ்டமாகவே அது அமைய முடியும்.

நானுக்கு நான் மாறிச் செல்கின்ற தேசிய, சர்வதேச அரசியல் நிலைமைகளை அவதானிக்கின்றபோது இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் முஸ்லிம்களுக்கும் ஒரு தனியான அலகு வழங்கப்படுவேண்டும் எனும் விடயத்திற்கு கூல தரப்பினர் மத்தியிலும் - அதன் எல்லைகள் நிர்ணயிக்கப்படாத போதிலும் கூட - ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வருவதை உணரக் கூடியதாகவுள்ளது. அதிலும் விசேஷமாக புகிள்ளி மட்டத்திலும் இதற்கான ஓர் அங்கீகாரத்தை பெறுவதற்கான முயற்சிகள் தமிழ், சிங்களத்தரப்பு புத்திஜீவிகளைலேயே செய்யப்படுவதாக வெளிவருகின்ற செய்திகள் முஸ்லிம்களுக்கு நல்ல அரசியல் குழுமினையாகவும் முஸ்லிம்களின் தனித்துவம் என்ற விடுதலைக் குரலை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் அமைகின்றது. உதாரணமாக, 18.01.98 அன்றைய Sunday Times பத்திரிகைச்செய்தி ஒன்று குமார் பொன்னம்பலம், லால் விஜேஷிங்க் போன்றவர்களினால் புகிளின் கோரிக்கைகளில் மிக அடிப்படை அம்சங்களான திம்பு பேச்கவர்த்தை அம்சங்களுக்கு பகரமாக அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க அதேவேளை தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைகளை மலினப்படுத்தாத தீர்வு அம்சமொன்று முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அதில் முஸ்லிம்களுக்கான தனியான அலகு என்ற அம்சமும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் இது புகிளினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம் என்றும் கூறுகின்றது. மேலும், பேராசிரியர் குரியகுமாரன் போன்ற அரசியல்ஞானிகளின் சிந்தனைகளும்-எழுத்துக்களும்கூட தீர்வுத்திட்டத்தில் முஸ்லிம் களுக்கான தனியான ஏற்பாடு என்ற விடயத்தை வலியுறுத்தி உள்ளன. இவை யாவும், தேசிய, சர்வதேச மட்டங்களில் முஸ்லிம் அலகு என்ற கோரிக்கைக்கான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுத்தருவனவாகவும் தீர்வு தொடர்பான இறுதியான பேச்கவர்த்தைகளில் முஸ்லிம்களின்

தனித்துவத்தையும், பாதுகாப்பையும் உறுதிப்படுத்துகின்ற ஒரு தீர்வை பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு குழலை ஏற்படுத்துவதாகவுமே அமைகின்றன.

இருப்பினும் கூட தற்கால குழுமினைகளை ஆராய்கின்ற போது, இரண்டு தசாப்தங்கள் பழமை வாய்ந்த இவ் இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வை எட்டுவதற்கு இன்னுமொரு தசாப்தமும் ஆகலாம் என்றே எண்ணைத் தோன்றுகிறது. அந்த நேரங்களில் வரலாற்று நிகழ்வுகளினாலும், முஸ்லிம் இனத்தின் செறிவின் பரம்பல் என்ற நியாயங்களினாலும், முஸ்லிம்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான தீர்வு பற்றி பேசுபவர்களாக அங்கரப் அவர்களும், மு.கா.வும்தான் இருக்கும் என்பதற்கும் எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை. இந்நிலையில் மு.கா. இப்போது முன்வைத்துள்ள தென்கிழக்கு சிந்தனையானது எதிர் காலம் உருவாக்கப் போகின்ற முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளை முஸ்லிம்களுக்கான தீர்வாக தேய்வடைந்த தென்கிழக்கு என்பதை விடவும் அதிகமான எதையும் கோரமுடியாத வரலாற்றுச் சிக்கலுக்குள்ளேயே மாட்டிவிடப் போகின்றது என்பதையும் மு.கா. விற்கு கட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம்.

இங்கு சிறுபான்மையினருக்கான தீர்வொன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான பேரினவாதத்தினான் அரசியல் பேரம்பேசல் விவகாரங்களில் தமிழ் மக்களின் முன்மாதிரியையும் அவர்களின் போராட்ட வரலாற்றிலே காணக்கிடைக்கின்ற அனுபவ பாடங்களையும் மு.கா. கவனிக்கவும் - பயன்படுத்தவும் தவறிவிட்டது. ஏனெனில் 1987 இல் JR.ஐயவர்த்தனவினால் கூட்டப்பட்ட திம்பு பேச்கவர்த்தைகளில் கலந்துகொண்ட அனைத்துத் தமிழ்க்கட்சிகளும் அவர்களினால் தீர்வாக முன்வைக்கப்பட்ட நான்கு அம்சத் திட்டத்தில் நின்றும் - அது அப்பேசுக்கவர்த்தையின் போது ஏற்றுக் கொள்ளப்படாதபோதும்கூட - இன்றுவரை சற்றும் பின்வாங்கவில்லை என்பதை மு.கா. வின் தலைமை உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். ஆனால், மு.கா. வோ முஸ்லிம்களுக்கான உரிமைப் போராட்டம் என அது ஆரம்பித்த அரசியல் போராட்டத்தில் தனி முஸ்லிம் மாகாணசபை என்ற கோஷத்தில் தொடங்கி குறுகிய பத்து வருட காலத்துக்குள் எந்தவித இழப்புக்களும் குழிலை நீர்ப்பந்தங்களும் இல்லாதபோதும்கூட துண்டாப்பட்ட அம்பாறை மாவட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது, இதேவேளை, ஒவ்வொரு நானும் அழிவுகளைச் சந்தித்துக்கொண்டும் அகதி வாழ்க்கையை அனுபவித்துக்கொண்டும் இருக்கின்ற தமிழ்மக்கள் தமது உரிமைக்குரலின் கம்பீரத்தையும் உறுதியையும் மாற்றிக்கொள்ளவில்லை என்பதையும் மு.கா. வரலாற்றுப் பாடமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இத்தீர்வு விடயம் தொடர்பாக பேசுகின்ற எவரும் இறுதியான முடிவுகளில் UNP இன் செல்வாக்கையும் அது ஏற்படுத்தத்தக்க தாக்கங்களையும் மறந்துவிட முடியாது. நீண்டகால மௌனத்தின் பின் இப்போது UNP முன்வைப்பதாகச் சொல்லியுள்ள தீர்வானது

சமச்சீர்ற அதிகாரப்பறவலாக்கல் என்ற அம்சத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டது(Assymmetric devolution). இவ்வும்சம் பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளாகியுள்ள வடகிழக்கிற்கு விஷேட்டன்மையின்கீழ் கூடுதல் அதிகாரங்கள் பகிற்ந்தளிக்கப்படல்வேண்டும் என்று கோரிந்தின்றது. உண்மையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால் (இன்னும்சில திருத்தங்களோடு) வடகிழக்கிற்கு PA இன் தீர்வுப்பொதிகளைவிடவும் அதிகமான அதிகாரங்களை இது பெற்றுத்தரத்தக்கது. மேலும் வடகிழக்கிற்கு விஷேட் ஏற்பாட்டின்கீழ் அதிகாரத்தைப் பகிறல் என்ற அம்சமே பிரச்சினையின் ஆரம்பம்தொட்டே பேரினவாதிகளால் மிகக்கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டதும்- ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததுமாகும். இச்குழ்நிலையில் பேரினப்பிரதிநிதிகளான UNP-இனாலே இதனை முன்வைத்திருப்பது இனப்பிரச்சினைக்கான தீவில் ஒரு புதிய திருப்புமுனை ஏற்படுத்தக்கூடிய அடிப்படையில் சிறுபான்மையினருக்கு முற்றிலும் சாதகமான ஓர் அம்சமாகும். ஆனால் இவ்யோசனை UNP இனால் முன்வைக்கப்பட்டு பலமாதங்களாகியும் கூட அது சிறுபான்மையினருக்கு சாதகமாயிருந்தபோதிலும் அரசில் அங்கம்வகிக்கின்ற மு.கா. பிரதிநிதிகள் அதற்கான ஆதாவையோ - அது தொடர்பான கருத்தையோ முன்வைக்காமல் இருப்பது அவர்களது தொடர்ச்சியான அரசைச் சாந்தப்படுத்தல் போக்கிற்கு இன்னுமொரு சான்றாகும்.

மேற்கொண்ட விடயங்கள் தவிரவும் இலங்கை மூஸ்லிம்களின் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான விடயங்களிலும் மு.கா. வின் கடந்தகால அனுகுமுறைகளும்- நடவடிக்கைகளுமானது , அது மூஸ்லிம்களின் பிரதிநிதி என்றவகையில் அதன் நம்பகத்தன்மையும் , குறிப்பாக தென்கிழக்குக்கு வெளியேவாழும் மூஸ்லிம்கள் மீதான அதன் உண்மையான அக்கறையையும் கேள்விக்கு உட்படுத்தியுள்ளது. ஏனெனில், தமிழ் மூஸ்லிம் சிறுபான்மையினருக்கான மார்க்க அனுஷ்டானங்கள் குறித்த விடுமுறைகள் (சிவராத்திரி, ஹஜ்விடுமுறை) குறைக்கப்படுவதற்கான / மாற்றப்படுவதற்கான பாரபட்சமான அமைச்சரவைத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டவேளையில் அமைச்சரவையில் அங்கம்வகித்தும் எந்தவித எதிர்ப்புகளும் காட்டாதிருந்த அங்றப் அவர்களும் கட்சிமின் ஏனைய உறுப்பினர்களும் கடந்த ஹஜ்வெருநாள் தினங்களின்போதும் குறித்த அரசாங்கத்தின் தீர்மானத்தைக் கண்டித்து மக்களின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்ட்தத்க் குறண்டுபிரசரத்தை வெளியிட்டதும் , ஆனால் இதுவரை இந்த விடுமுறை தினங்கள் தொடர்பான எந்தவொரு ஆக்குழுவான நடவடிக்கைகளையும் செய்யாதிருப்பதானதும் மு.கா. வின் இரட்டைமுகத்தையும் - அரசியல் நயவஞ்சகத்தன்மையையும் கோடிட்டுக்காட்டுகிறது.

இன்னும் இலங்கையின் சகல மூஸ்லிம்களும், விஷேடமாக வடகிழக்குவாழ் சகல மூஸ்லிம்களும் காட்டிய ஆதாவின்காரணமாக PA கூட்டரசாங்கத்தில் கிடைத்த அதிகாரத்தினுடோகக் கிடைத்த அரச வேலைவாய்ப்பு நியமனங்களில்கூட மு.கா. தென்கிழக்குக்கு வெளியேயுள்ள மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, மன்னார், யாழ்ப்பாண மூஸ்லிம்களுக்குக் காட்டிய பாரபட்சம் இம்மாவட்ட மக்கள் தொடர்பான அன்னது

அடிக்காலமீண்டும்க்கும் - நம்பிக்கைத்துரோகத்திற்கும் நல்ல உதாரணமாகும்(வழங்கப்பட நியமனங்களில் 60% க்கும் அதிகமான நியமனங்களைப் பெறுவதற்கு இம்மக்களுக்கு உரித்துள்ளபோதிலும் மொத்த நியமனத்தொகையில் 10% க்கும் குறைவானதே இம்மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது) தனது சொந்த அதிகாரத்தினுடோகவும் - கட்டுப்பாடு இன்னும் நீர்மையின்கீழும் பகிற்ந்தளிக்கப்படுகின்ற உரிமைகளில்கூட இம்மாவட்ட மூஸ்லிம்களுக்கு மு.கா. இவ்வாறான அந்திகளையிழைக்க முடியுமெனின் ஏனையவர்களோடு போராடிப் பெற்றுக்கொடுக்கவேண்டிய உரிமைகள் தொடர்பான விடயங்களில் இம்மக்கள்சார்பாக மு.கா. எந்தாவு நேர்மையான அக்கறையை-கரிசனையைக் காட்டப்போகின்றது என்கேள்வி இங்கு இயல்பாகவே எழுகின்றது,

4.1 முடிவுகளும் சில வேண்டுகோள்களும்

மேற்கொண்ண நிகழ்வுகளுக்குப் பின்னரும் இப்போது நிலவுகின்ற குழ்நிலைகளின் பின்னனியிலும் பின்வரும் முடிவுகளையும் வேண்டுகோள்களையும் மு.கா. வின் தலைமைத்துவத்திற்கும் உயர்நிலை அங்கத்தவர்களுக்கும் உடனடியான பதிவுக்காகவும்- விளக்கத்திற்காகவும் விட்டுவைக்கின்றோம்.

1) மு.கா.வின் தற்போதைய தென்கிழக்கு கோரிக்கை ஏனைய வடகிழக்கு மூஸ்லிம்களுக்கு மேற்கொண்ன விளக்கங்களின் அடிப்படையில் மிகவுமே அபாயகரமானது என்ற உண்மையை வெளிப்படையாக ஒத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். மேலும் மேலே மேற்கொள் காட்டப்பட்ட பிரசரத்தில் தலைவர் அவர்கள் வெளிப்படையாக வாக்குறுதி அளித்திருப்பதற்கிணங்க மூஸ்லிம்களுக்கான இறுதித்தீவாக தென்கிழக்கு , புதிய கிழக்கு என்ற கோரிக்கைகள்- அவை ஏற்படுத்தப்போகின்ற யான். வினைவுகளை ஒத்துக்கொண்டு - மீள் பாரிவைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இது தொடர்பான சகல உடன்படிக்கைகளும் மு.கா. வினால் உத்தியோகபூர்வமாக வாபஸ் பெறப்படல் வேண்டும். 1994 இல் மஹாபால அரங்கு மாநாட்டில் தலைவர் வாக்குறுதி அளித்தது போல மூஸ்லிம்களுக்கான தீவு தொடர்பாக அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக் கூரு தீவு யோசனையை ஆலோசிப்பதற்கான மாநாடொள்று உடனடியாக கிழக்கில் கூட்டப்படல் வேண்டும்.

2) மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் வடகிழக்கு மூஸ்லிம்கள் உட்பட இலங்கை மூஸ்லிம்கள் அனைவருக்கும் தலைத்துவம் என்ற அடிப்படையிலான பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்குவதாகத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்தலே அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி தக்கவைத்துக் கொண்டது. ஆயின், தென்கிழக்குக்கு வெளியில் வாழுகின்ற மூஸ்லிம்கள் தொடர்பாக , குறிப்பாக

அம்பாறைக்கு வெளியேயுள்ள மூஸ்லிம்களுக்கான தீர்வு தொடர்பாக மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் தற்போதைய நிலைப்பாடு புற்றிய உத்தியோகபூர்வ பிரகடனமொன்று இப்பகுதி மக்கள்முன் செய்யப்படவேண்டும் இத்தீவானது வடக்கிழக்கின் மன்னார், திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை போன்ற மூஸ்லிம்களைச் செறிவாகக் கொண்ட மாவட்ட மூஸ்லிம்கள் அனைவரினதும் பாதுகாப்பையும், இருப்பையும், தனித் துவத் தையும் பாதுகாக்கத்தக்காகவும், அவர்களது அங்கீராத்தைப் பெற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

3) மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் மூஸ்லிம்களின் தனித் துவத்தை முன்னிறுத்தி மூஸ்லிம்களுக்கான தனியான அலகொன்றைக் கோருகின்றபோது அந்தச்சிந்தனை பிராந்திய, தேசிய முட்டங்களில் மிகக் கவனமான முறையில் திட்டமிட்டு முன்வைக்க வேண்டும். அதில் பின்வரும் விடயங்கள் கண்டிப்பாகக் கவனத்திற் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

i) வடக்கிழில் வாழ்கின்ற சிறுபான்மையினருக்கான எந்தவொரு அழிகாப்பாவலாக்கல் முயற்சிகளும், அச்சிறுபான்மையினரின் நீண்டகாலப் போராட்டத்தின் விளைவுகளே. இப்போராட்டத்தில் மிக மிகக் கூடுதலான பங்களிப்பையும் அடிப்படையான திட்டமிடலையும், அதிகமான தியாகங்களையும் செய்தவர்கள் தமிழ்ச்சோதரர்களே.

ii) இறுதியான, ஆளோக்கியமான எந்தத்தீவும் விடுதலைப்புவிகளின் அங்கீராமும், ஆதரவுமின்றி குழநிலைச் சாத்தியமற்றதாகும்.

iii) மூஸ்லிம்கள் தமக்கான கோரிக்கைகளை முன்வைக்கின்றபோது அது தமது பாதுகாப்பையும், இருப்பையும் வடக்கிழில் உத்தரவாதப்படுத்துகின்றது என்ற விடயத்தில் கவனமாக இருப்பது போன்று அது தமிழ்ச்சோதரர்களின் போராட்டத்தின் பெறுமானங்களைக் கொச்சைப்படுத்துவதாகவோ, அவர்களது கோரிக்கைகளை எதிர்காலத்தில் மனினப்படுத்துவதாகவோ அமைந்து விடக்கூடாது என்ற விடயத்திலும் மிக மிகக் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, வடக்கிழக்கு இணைப்பு விவகாரம்.

4) முகா. வினர் அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகித்தபோதிலும் கூட அவர்கள் அரசின் பங்காளிகள் என்பதைவிட மூஸ்லிம்களின் பிரதிநிதிகள் என்பதன் முக்கியத்துவத்தை மறந்துவிட்கூடாது. எனவே முகா. வினர் தீர்வு தொடர்பான எந்தப் பேச்சு வாத்தைகளிலும் அரசுதாயில் மறைந்திருந்து தமிழர்களோடு பேசுவதை விடுத்து பிரச்சினையில் சம்பந்தப்பட்ட மூன்றாம் தரப்பினர் மூஸ்லிம்கள் என்ற வகையில் அரசாங்கத்துடனும், தமிழ்த் தாப்பினருடனும் குறிப்பாக விடுதலைப்புவிகளுடனும் சமனான, சமாநதரமான பேச்சுவாத்தை, இராஜதந்திர அனுகுமுறைகளை உடனடியாக முன்னெடுக்க வேண்டும்.

5) மூஸ்லிம்கள் தொடர்பான கோரிக்கைகளில் எவரையும் சாந்தப்படுத்த வேண்டும்

என்பதற்காக அவசரமான விட்டுக்கொடுப்புக்களையும், சமரசங்களையும் செய்து கொண்டு முடிவுகளுக்கு வருவது எதிர்காலத்தில் மூஸ்லிம்களின் கோரிக்கைகளைக் கொச்சைப்படுத்தக் கூடிய வரலாற்றுத் துரோகமான செயலாகும் என்பதனை மு.கா. உணர்ந்து ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனவே கள் நிலவரங்களைக் கவனமாக ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கத்தக்க சக்திகளை (Decisive Factors) நுனுக்கமாக அடையாளம் கண்டு, இறுதியான தீர்வைக் கொண்டுவரக்கூடிய பேச்சுவாத்தைகளை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க ஒரு குழநிலை உருவாகின்ற வரை மு.கா. மூஸ்லிம்களுக்கான தீர்வாக வடக்கிழக்கின் சகல மூஸ்லிம் பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கிய “நிருவாக அலகு” என்ற கோரிக்கையினிறும் எந்தப் பின்வாங்குதலும் செய்யக் கூடாது. எடுக்கப்படும் எந்த முடிவுகளும் வடக்கிழக்கு வாழ் சகல மூஸ்லிம் பிரதிநிதிகளின் அனுமதியுடனேயே செய்யப்படல் வேண்டும்.

*தீர்வு
கோரிக்கை
ஏனை?*

தொடர்புகள்
INSTITUTION FOR SOCIAL ASSESSMENT
92 Beach Road, Kattankudy 06, Post code 30100
Telephone/ Fax : 065 45820
Telephone : 077 317092

□ தென் கிழக்குக்கு வெளியில் வாழும் மூல்லிம்களின் கிழப்புகளும், தீயாகங்களுமே மூல்லிம் காங்கிரசுக்கு தேசிய, சர்வதேச அங்கீராத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தவையாகும். மு.கா.வின் எந்தத் தீர்வும் வடகிழக்கு மூல்லிம்களது பாதுகாப்பையும், உரீமைகளையும் உத்தரவாதப்படுத்துவதாக இருத்தல் வேண்டும்.

□ வடகிழக்கு மூல்லிம்களுக்கு தீர்வாக வைக்கப்படும் எந்தவாரு கோரிக்கையும் தமிழர்களின் கோரிக்கையையும் போராட்டத்தையும் மலினப்படுத்தாது இருத்தல் வேண்டும்.

□ மு.கா. மூல்லிம்களின் பிரதிநிதியாகவே அரசோடு பேசுவது போன்று தமிழர்களின் பிரதிநிதிகளுடனும் பேசுதல் வேண்டும்.

□ எந்தத் தீர்வும் தமிழ், மூல்லிம் ஒற்றுமையை அடித்தளமாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். தமிழ், மூல்லிம் ஒற்றுமையைக் கட்டியெழுப்புவதில் மூல்லிம், தமிழ் தரப்பு பிரதிநிதிகள் உடனடியாக நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

